

HUMAN GEOGRAPHY UNIT - I

3. இயற்கை முடிவுக் கொள்கையும் தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையும்

மக்கள் பரப்பியலைக் கற்பதற்கு, பல்வேறு நாடுகளைச் சார்ந்த புலியல் அறிஞர்கள் அளித்த இரு அனுகுமுறைகளே இயற்கை முடிவுக் கொள்கையும், தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையும். அதாவது மக்கள் பரப்பியலை மாறுபட்ட கோணங்களில் கற்பதற்கான தத்துவக் கொள்கைகளும், முறைகளுமே இவைகள். இயற்கை முடிவுக் கொள்கையும், தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையும் (மனிதனுக்கும், சூழலுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பை பற்றி அல்லது உறவைப்பற்றி கற்பதாகும்) இவ்வாறு மனிதனுக்கும், இயற்கைச் சூழலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைப் படிக்கும் பொழுது மனிதனா? அல்லது சூழலா? இதில் எது வலிமை பெற்றது என்ற கேள்வி எழுகிறது. அவ்வாறு கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க முற்படுகையில் 'மனித ஆதிக்கம்' வலிமை பெற்றது என தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையிலும், 'சூழலாதிக்கம்' வலிமை பெற்றது என இயற்கை முடிவுக் கொள்கையிலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இதனைக் குறித்த விவரத்தை படிக்கும் பொழுது அண்மைக்கால வரலாறு மற்றும் தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் இவ்விலாதம் முக்கிய மற்றதாகத் தோன்றும். எனினும் ஒரு கருத்தை நினைவில் நிறுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அது என்னவெனில் ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தால் மனித ஆதிக்கம் முதன்மையிடத்தைப் பெறுமானால் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் சூழலாதிக்கம் முதன்மையிடத்தைப் பெற்றிருக்கும் என்பதே. (இவை தனித்தனியே இயற்கை முடிவுக்கொள்கை என்ற தலைப்பிலும், தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை என்ற தலைப்பிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.)

இயற்கை முடிவுக் கொள்கை

மனிதனுடைய எல்லா செயல்களும் அவன் வாழுகின்ற உயிரின மற்றும் பௌதிக சூழலால் வடிவமைக்கப்படுகின்றன அல்லது தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. என்ற கருத்தையே புலியலில் இயற்கை முடிவுக் கொள்கை என்ற சொல்

ளைச்
களே
காள்
ணங்
றமே
நர்வு
-யே
கும்,
-யே
லது
ரது.
ளித
கை
கக்
ரல
ற்ற
ம்.
டி
ல்
ற்
ப்
க
க்

ர
ர
ர
ர

உயிரின — மற்றும் — பௌதிகச் சூரல் என்பது தாவரங்கள், விலங்கினங்கள், காலநிலை, பன் மற்றும் நீர், நிலத்தோற்றங்கள் ஆகியவற்றால் ஆனதாகும். சூரல் என்பது மனிதனுடைய நடத்தைத் தன்மையைத் தீர்மானிக்கும் வலிமை பெற்றுள்ளதால், அவனுடைய எல்லா செயல்களும், குடியிருப்பு முறைகளும் வாழ்க்கை முறைகளும் மறைமுகமாகக் கட்டுப்படுத்துகின்றன என்ற கருத்தை இயற்கை முடிவுக் கொள்கை தெரிவிக்கிறது என மற்றொரு வகையாகக் கூறலாம்.

பலியியலில் இயற்கை முடிவுக் கொள்கைக்கு முதன் முதலில் வகுத்தவர் கிரேக்க நாட்டில் கி.மு 460இல் பிறந்த (ஹிப்போக்ரேட்டஸ்) (Hippo crates) என்ற தத்துவமேதையும் அறிவியலறிஞருமாவார். அவர் எழுதிய 'காற்றுகள், தண்ணீர் மற்றும் இடங்கள்' என்ற புத்தகத்தில் வடிகளின் கட்டுப்பாட்டில்லாத சாதாரண வாழ்க்கை முறைக்கு அவர்கள் வாழுகின்ற மிகச்சாதகமான பௌதிகச் சூழலே காரணமாகும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இம்மக்களின் எளிமையான, இடர் பாடில்லாத வாழ்க்கை முறைகளை ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றில் வாழும் மக்களின் கடினமான வாழ்க்கை முறைக்கு ஒப்பிடுகின்றனர். அங்கு பௌதிகச் சூழல் கடுமையானது. எனவே கடினமாக உழைப்பதன் மூலம் தங்களின் வாழ்க்கையை அதிக இடர்பாடுடன் நடத்துகின்றனர் என குறிப்பிடுகின்றார். அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும், அவர்களது குடியிருப்புகளுக்கும், விவசாய முறைகளுக்கும், போக்குவர விற்கும், வீடுகளின் அமைப்பிற்கும் மற்றும் காலநிலை, நிலத்தோற்றம், மண் ஆகியவற்றிற்கு இடையே வெளிப்படையான தொடர்புகள் இருப்பதாக விளக்குகின்றார். மேலும் அவர் கடினமான உழைப்பிற்கும், இடர்பாடு மிகுந்த வாழ்க்கைக்கும், அதுபோல (தாழ்ந்த வறண்ட நிலங்களில் வாழும் மக்களைக் குறிப்பிடுகையில் மலைப்பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் எளிமையான, இடர்பாடற்ற, கடினமற்ற உழைப்பிற்கும் அவரவர்கள் வாழும் சூழலே நேரடிக் காரணங்களாகும்) என்கின்றார். (காலநிலைச் சூழலின் காரணமாகவே ஐரோப்பியர்களின் உடற்கட்டு ஆசியர்களின் உடற்கட்டிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டுள்ளது. ஐரோப்பியர்களின் சருமத்தின் நிறம், ஆள் உயரம், ஆசியர்களின் சருமத்தின் நிறம், உயரம் அவர்களின் சூழலால் அவ்வாறான மாற்றம் பெற்றிருக்கின்றன என்கின்றார். சூழலின் தன்மை இம்மக்களின் குணாதிசயங்கள், நடத்தைகள் ஆகியவற்றையும் நேரடியாகப் பாதிக்க

கிறது. எப்படியெனில் ஐரோப்பியர்களின் காலநிலைச் சூழல் அவர்களின் முரட்டு சுபாவத்திற்கும், இணங்காத் தன்மைக்கும், சுறுசுறுப்பிற்கும் காரணமாக அமைகின்றது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் வாழுகின்ற கடினமான சூழல் இம்மக்களின் வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது வலுவான அதிர்ச்சியைக் கொடுத்து வருவதால் இம்மாதிரியான முரட்டுக் குணமும், இணங்காத் தன்மையும் உருவாயிருக்கின்றன என்கின்றார்.

(அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle) என்ற மற்றொரு கிரேக்க தத்துவமேதையும் அறிஞரும் இயற்கை முடிவுக் கொள்கைக்குச் சாதகமான தன்னுடைய கருத்துக்களை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். கடற்குளிர் பிரதேசத்தில் வாழ்பவர்கள் திறமைக் குறைவு, அறிவு வளர்ச்சிக் குறைவு, அரசியல் அமைப்புத்திறன் குறைவு, ஆளும் தன்மை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்கின்றார்.) ஆனால் வெப்பம் மிகுந்த ஆசியாப்பான்ற நாடுகளில் வாழ்பவர்கள் அறிவுஜ்ஜி களாகவும், மன வலிமையில் திறமை பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் சுறுசுறுப்பு உணர்ச்சி அவர்களிடம் இல்லாததால் சூழலுக்குக் கட்டுப்பட்டு அடிமைத்தனம் கொண்டவர்களாக வாழ்கின்றனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.) ஆனால் கிரேக்க நாட்டு மக்கள் ஐரோப்பிய ஆசிய நாட்டு மக்களின் இடவகைப் பண்புகளையும் கொண்டுள்ளதற்குக் காரணம் இப்பிரதேசம் புவிமீயல் ரீதியில் ஏறத்தாழ மையமான இடத்தில் அமைந்துள்ளதே ஆகும்.

(ஸ்டிராபோ (Strabo) என்ற மற்றொரு கிரேக்க புவிமீயல் அறிஞர் புவிமீயல் கட்டுரையில், ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் எழுச்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கும், வலிமைக்கும் நாட்டின் உருவ அமைப்பு, நிலத்தோற்றம், காலநிலை, இடஅளவு ஆகியன வற்றிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.)

(ஜெ போடின் (J. Bowdin) என்பவர் பிரெஞ்சு நாட்டைச் சார்ந்த புவிமீயல் அறிஞர். இவர் ஒரு இயற்கைமுடிவுக் கொள்கையாளர். இவர் தன்னுடைய ஆய்வு அறிக்கையில், குளிர்ான வடக்குப் பகுதியில் வாழுகின்றவர்கள் மனதின் முரடர்களாக சாந்தகுணமற்றவர்களாகவும், துன்புறுத்துகிறவர்களாகவும், ஆனால் கடின உழைப்பாளர்களாகவும், சுறுசுறுப்பு மிக்கவர்களாகவும் இருப்பதற்கு அவர்கள் வாழுகின்ற சூழலே காரணம் என்கின்றார்.) அதுபோல் வெப்பம்

குழல்
க்கும்,
தற்குக்
மான
வான
ட்டுக்
என்

ம்குந்த தென்பகுதியில் வாழ்பவர்கள் புழி வாங்கும் தன்மை கொண்டவர்களாகவும், தந்திர குணம் படைத்தவர்களாகவும் ஆனால் அதே சமயம் உண்மை எது பொய் எது என பிரித்தறியும் திறமை பெற்றவர்களாகவும் இருப்பதற்கும் அவர்கள் வாழுகின்ற வெப்பமான குழலே காரணம் என்கின்றார்.

ரச்சு
க்குச்
றிப்
கள்
யல்
ால்
பம்
பி
நந்
ால்
சு
க்
ம்
ந்

ல்
ர்
ப
ர்

மாண்டெஸ்கோ (Montesque) என்பவர் மற்றொரு ப்ந்திரஞ்சு நாட்டு புலியயல் அறிஞரும், இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளருமாவார். குழல் காரணிகளே மனிதனுடைய ஞானாதிசயங்களை உருவாக்கும் அல்லது வடிவமைக்கும் முக்கிய காரணிகள் எனக் குறிப்பிடுகிறார். குளிரான நாடு களில் வசிப்பவர்கள் தாங்கள் வாழுகின்ற குழலின் காரணமாக உடல்வலுவில் திடகாத்திரம் மிக்கவர்களாகவும், தைரியசாலிகளாகவும், வெளிப்படையாக ஒளிவு மறைவின்றி பேசுபவர்களாகவும், மிகக் குறைந்த தந்திர குணம் படைத்தவர்களாகவும் உள்ளவர் என்கின்றார். ஆனால் வெப்பமான நாடு களில் வாழ்பவர்களை இவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இவர் சனின் இத்தன்மைகளுக்கு நேர் எதிரான பண்புகளையே பெற்றுள்ளனர் என்கின்றார். வெப்பமான பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களையப்பற்றி அவர், வயது மிக்கவர்களின் நடத்தையைப் பெற்றும், உடல் வலுவழிந்தும், கோவழத் தன்மையுடையவர்களாகவும், அளவிற்குத் திக் பணிவுத்தன்மை கொண்டவர்களாகவும், எளையும் கேட்டுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் உடையவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தொடர்ந்து அவர் இயற்கை முடிவுக் கொள்கையை ஆதரவான பல கருத்துகளையும் எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் தெரிவிக்கின்றார். பெருங்கண்டங்களில் வசிக்கும் மக்களை விட தீவுகளில் வசிக்கக் கூடிய மக்கள் தங்களுடைய சுதந்திரத்தில் அதிக கருமையுள்ளவர்களாகவும், ஆனால் பொறாமைக் குணம் படைத்தவர்களாகவும் உள்ளனர் என்று குறிப்பிடுகின்றார். அவர் மேலும் சொல்லும் பொழுது மக்களின் மதங்களும் கூட அவர்கள் வாழுகின்ற குழல் நிமித்தமாக வடிவமைக்கப்பட்டு, செல்வாக்கடைந்துள்ளது என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் பௌதிகச் சூழலே அரசியல் அமைப்பிற்கு அடிப்படைக் காரணியாகும் எனக் குறிப்பிடுகையில் பண்பற்ற சட்டசபையாளர்கள் கடுமையான காலநிலைச் சூழலைத் தங்களுக்கு ஆதாயமாக்கிக் கொள்ளுகின்றனர் என்றும் நல்ல பண்பாளர்களாக உள்ள சட்டசபையாளர்கள் கடுமையான இச்சூழலை எதிர்க்கின்றனர் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வாறு இயற்கை முடிவுக்கொள்கைகளை புலியலறிஞர் களும், கத்துவ மேதைகளும், பிற துறையைச் சார்ந்தவர்களும் அவ்வப்போது எடுத்துக் கூறிவந்துள்ளனர். அவர்களுடைய புத்தகங்களில் எல்லாம் சூழலாதிக்கத்தைப்பற்றி நன்கு விவரித்துள்ளனர். அவர்கள் விவரிக்கும்பொழுது, சூழலின் தன்மைகள் மனிதனுடைய வேலைகள், வசிப்பிடங்கள் அவன் அன்றாடம் பயன்படுத்துகின்ற பொருட்கள் ஆகியவைகள் மட்டும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதோடு, மட்டுமன்றி, அவனுடைய பண்புகள், பொதுவான குணாதிசயங்கள், அவனுடைய மத சம்மந்தமான கருத்துக்கள், நம்பிக்கைகளும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பல நேரங்களில் இவ்வியக்கங்கள் சரியானவைகளாக இருந்தாலும் சில நேரங்களில் இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் தீர்க்கமான ஆதாரங்களைக் கொண்டு அமைவதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக மங்கோலியர்களின் சாய்ந்த கண் அமைப்பைக் குறிப்பிடுகின்றார். மங்கோலியர்களின் கண்கள் முக்கின் பகுதியிலிருந்து வெளிப்புறமாக சாய்ந்தமைந்துள்ளது. இதற்கு காரணம், ஆசியப் பெரும்-சமவெளியில் வெப்பமும், தூசியும், காற்றும் நிறைந்த சூழலில் இம்மக்கள் மிக நீண்ட காலம் வாழ்ந்து வந்ததால் கண்களை அவர்கள் தூசியிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ள வலுக்கட்டாயமாக நெருக்கி, சுருக்கி தூசிகள் விழுந்தால் விரைவில் கண்ணீரினால் வழிந்தோடிவிடும் வகையில் வைத்துப் பழகிவிட்டதால் இவ்வித கண் அமைப்பை இயல்பாகவே அவர்கள் பெற்றுவிட நேர்ந்தது எனக் குறிப்பிடுவதில் காரணங்கள் சரியாக இருந்தாலும் ஆதாரங்கள் வலுவானதாக இல்லை. எனினும் சூழலின் நிமித்தமே இவ்வித கண்ணமைப்பை அவர்கள் பெற்றார்கள் என்பது தெரிகிறது.

(இத்தாலி, போர்ச்சுகல், ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளில் இயற்கையின் சீற்றங்கள் என புலியதிர்ச்சிகள், எரிமலை வெடிப்புகள் ஆகியன இங்கு வாழும் மக்களிடையே பீதியை உண்டாக்கியதால் மக்களிடையே மதத்தொடர்பான மூட நம்பிக்கைகள் வளர்வதற்குக் காரணமாயமைந்தன.) நார்வே சுலீடன் நாட்டு மக்கள் தாங்கள் கற்பனையில் மதநம்பிக்கையில் உருவாக்கியுள்ள நரகம் எனப்படுவதை கடுமையான குளிர் கொண்டதாக வருணித்துள்ளனர். ஏனெனில் இம்மக்களுக்கு கடுமையான வெப்பத்தின் கொடுமையைப் பற்றி தெரியாது. ஆனால் மத்திய ஆசியாவில் தோன்றிய மதங்கள் அங்கு வாழும் மக்களிடையே நரகங்கள் என்பது அக்கினியும், கந்தகமும் எரியக் கூடிய ஓரிடமாகும் என்ற உணர்வை செயற்படுத்தியுள்ளது. ஏனெனின் இங்கு வாழும் மக்கள் வெப்பத்தின்

கொண்டமையை அறிந்தவர்கள். இதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளும் ஒரு உண்மை என்னவென்றால் மனிதன் இன்னமும் இயற்கையின் அதிகயங்களைக் கண்டு பயந்தே வாழ்கிறான் என்பதாகும். இயற்கையின் சுட்டுப்பாட்டிற்கும், தயவிற்கும் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்தே வாழ்கிறான்.

ஒரு சில இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளர்கள் ஆற்றுப் பள்ளத் தாக்குகளில் வளமையான பகுதிகளில் பயிரிடுபவர்கள், மேராவல் இல்லாதவர்களாகவும், விரிவாகச் சிந்திக்கக் கூடியவர்களாக இல்லாதவர்களாகவும் உள்ளனர் என்கின்றனர். ஆனால் வளமற்ற அல்லது வளம் குறைந்த ஸ்டெப்புல் வெளிப்பகுதிகளில் மேற்கூறியவர்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட தன்மை கொண்டவர்களாக உள்ளனர். சூழலின் பாதிப்பே இதற்குக் காரணம். மேய்ச்சல் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கும் ஏராளமான நேரமிருப்பதோடு கட்டுப்பாடின்றி, மனக்கவலையின்றி எந்த ஒரு இடத்திற்கும் செல்லலாம் என்ற நிலை இருப்பதால், புதிய இடங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆவல், புதிய இடங்களில் அவர்கள் சந்திக்கும் மனிதர்களை வெற்றி கொள்ளும் சிந்தனை ஆகியன உருவாகக் காரணமாயமைந்தன.

கீழே கூறப்பட்டுள்ள எடுத்துக்காட்டின் மூலம் உலகின் ஆறுவேறு பகுதிகளில் ஒரே வகையான காலநிலைச் சூழலிருக்கும் இடங்களில் இயற்கை சூழ்நிலை மனித வாழ்வைப் பாதித்துள்ளதையும், கட்டுப்படுத்தியுள்ளதையும் காணலாம். புவியின் பல பகுதிகளிலும், ஒரே மாதிரியான காலநிலையைப் பெற்றுள்ள பகுதிகளில் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், விவசாயத்திலும் சரி, நடையுடைபாவனைகளிலும் சரி, அல்லது வீடுகளமைப்பிலும் சரி, பொது அனுசரணிப்பிலும் சரி, எல்லாவற்றிலும் ஏறக்குறைய ஒத்தமைந்த தன்மைகள் காணப்படுவதை அறிந்து கொள்ளலாம். வட அமெரிக்காவில், வடமேக்சிகோ பகுதியில் உள்ள பள்ளத்தாக்குப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும், அவர்களின் வீட்டமைப்பிற்கும், வடமேற்குப் பாகிஸ்தானில் வறண்ட ஆற்றங்கரையில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் வீட்டமைப்பிற்குமிடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இவ்விரு நிலத் தோற்றங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மிக தொலைவிலிருந்தாலும், இவ்விருபகுதிகளிலும் ஏறக் குறைய ஒரே மாதிரியான வாழ்க்கை முறை காணப்படுவது சூழலாதிக்கத்தின் தன்மை எல்லாவிடங்களிலும் ஒன்று போலவே மக்களின் வாழ்க்கையில் கட்டுப்பாட்டை, விளைவுகளைக் கொண்டுள்ள

எது என்பதை விளக்குவதற்கு ஆதாரமாகும். அதுபோலவே மலையா ஆற்றுக் கழிமுகப்பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களின் குடியிருப்புகளுக்கும், வடக்கு கொலம்பியாவில் தாழ்நிலப் பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களின் குடியிருப்புகளுக்கும் மிக நெருங்கிய ஒற்றுமையுள்ளது.

இவ்வாறு சூழலாதிக்கத்தை விளக்க எடுத்துக் கொள்ளப் படும் எடுத்துக்காட்டுகள் எவ்வாறு ஆதாரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பொறுத்து வலுவள்ள கருத்துக்களாக அடையகின்றன. பல வேலைகளில் இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளர்கள் காண்பிக்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் இயற்கைச் சூழலின் ஆதிக்கத்தை ஆதாரபூர்வமாக விளக்கப் போதுமானவைகளாக இல்லாததால் காலப் போக்கில் அவர்களது விளக்கங்கள் நிலை நிற்காமல் மறைந்துவிடுகின்றன.

இதுகாறும் நாம் விவாதித்த இயற்கை முடிவுக் கொள்கை கருத்துக்கள் கிரேக்க மற்றும் தற்கால அறிஞர்களின் சிந்தனை யின் வெளிப்பாடுகளாயிருந்தன. பின் வருகின்ற பகுதியில் பதினாறு மற்றும் பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த ஜெர்மெனி மற்றும் பிரிட்டிஷ் அறிஞர்கள் வெளியிட்ட கருத்துக்களைக் காண்போம்.

ஜெர்மென் புவியியல் சிந்தனையாளர்களின் இயற்கை முடிவுக் கொள்கை கருத்துக்கள்

16. பதினாறு, பதினேழாம் நூற்றாண்டிலும், அதற்கு முன்பும் வாழ்ந்த நெடுந்தொலைவுப் பயணிகளும், புதிய கண்டுபிடிப்பாளர்களும் புவியைப் பற்றி பொதுவாக பலதரப்பட்ட விவரங்களையும், இடங்களைப் பற்றி திட்டவாத்தமாக பல விவரங்களையும் சேகரித்தனர். ஜெர்மனியில் வாழ்ந்த புவியியலாளர்களுக்கு இதுபோன்ற விவரங்கள் தங்களுடைய இயற்கை முடிவுக் கொள்கைகளைப்பற்றிய சிந்தனைகளை வெளியிடப்பெரிதும் உதவின.

அலெக்சாண்டர் வான் ஹம்போல்ட் என்ற புவியியலாளரும், நெடுந்தொலைவுப் பயண ஆராய்ச்சியாளரும் ஐரோப்பா, ஆசியா, அமெரிக்க கண்டங்களுக்குச் சென்று, புவியைப் பற்றியும், மக்களைப் பற்றியும் விவரங்களைச் சேகரித்தார். அப்போது மனித வாழ்க்கையை வடிவமைப்பதில் முழு ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய இயற்கைச் சூழலின் வல்லமையைக் கண்டறிந்த

தார். இயற்கையை ஒரு முழுப் பெரும் புவியியல் சக்தியாக உணர்ந்தார்.

ஹம்போல்ட் என்ற பயண புவியியலாளர் தன்னுடைய பயண அனுபவத்தின் போது மனிதன் மீது இயற்கைச் சூழலின் ஆதிக்கத்தைக் கண்டதாகக் கண்டறிந்தார். முதலாவதாக மலைவாழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் சமவெளி வாழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடுள்ள தாய்க் கண்டறிந்தார். ஓரிடத்தின் பௌதிகச் சூழல், அதாவது நிலவமைப்பு அப்பகுதியில் வாழும் மக்களின் பண்பாடுகளில் வெகுவாக ஆதிக்கம் செலுத்தியிருந்ததைக் கண்டார்.

ஹம்போல்ட் கருத்துப்படி இயற்கைச் சூழலின் ஒவ்வொரு அங்கமும் ஏதேனும் ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டே ஆனகை செய்யப்படுகிறது என்றார். அவர் மேலும் விவரிக்கையில் எவ்வாறு மண், காலநிலை, தாவரங்கள் மீது மனிதன் சார் புடையவனாக வாழ்கின்றான் என்பதையும் இம்முன்று இயற்கைக் காரணிகளும் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வாறு சார் புடையவனாக இருக்கின்றன என்பதையும் மிகத் துல்லியமாக எடுத்துரைப்பது கடினம் என்றார்.

காரல் ரிட்டர் (Carl Ritter) கி. பி. 1779 மற்றும் 1859 ஆம் ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் ஒரு இயற்கை முடிவுக் கொள்கைவாதி. இவர் ஒரு இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளராக இருந்தும், சூழ்நிலைக் காரணிகள் எவ்வாறு மனிதனுடைய பண்பாட்டை மாற்றியமைக்கும் வலுவுள்ள காரணியாக அமைந்திருக்கின்றன என்ற உண்மையைக் கண்டுணர்ந்தவராய் இருந்தும் கூட முடிவில் தன்னுடைய கொள்கையை வெளியிடும்போது, இயற்கைச் சூழலை மிதப்படுத்தும் வலிமை மனிதனுக்கும் இருக்கின்ற மது என்பதைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில் இயற்கை, மனிதனுக்கு ஏதோ ஒருவகையில் கடன் பட்டிருக்கிறது. அதுபோல மனிதனும், இயற்கைக்கு ஒருவகையில் கடன்பட்டிருக்கிறான் என்றார். தன்னுடைய குறிப்பில் மனிதனுக்கும், இயற்கைக்குமிடையே நிகழும் அகநிலைச் செய்கைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தார்.

பிரிட்டிஷ் புவியியல் சிந்தனையாளர்களிடையே இயற்கை முடிவுக் கொள்கை பற்றிய கருத்துக்கள்

(முதன்முதலில் பிரிட்டனில் இயற்கை முடிவுக்கொள்கை வைப்பற்றிய கருத்துக்களை வெளியிட்டவர் கன் பக்கிள் (Buckle).

மற்றும் ஹேக்கல் (Hackle) என்பவர்கள் ஆவர். பக்கில் தன்னுடைய குறிப்புகளில் சூழ்நிலை ஆதிக்கத்தைப் பற்றிக்குறிப்பிடும்போது வரலாற்றுச் சம்பவங்களை ஆதாரங்களாகச் சேர்த்திருந்தார். ஹேக்கல் என்பவர் மனிதனுடைய ஒவ்வொரு செய்கையின்மீதும் சூழலின் விளைவுகளைப் பற்றியும், பொதுவாக சூழலைப்பற்றியும் விரிவாகத் தன்னுடைய புத்தகத்தில் எழுதினார். ஹேக்கல் இவ்வாறு சூழலாதிக்கக் குறிப்புகளைச் சேர்க்கும்போது ஒரு புதிய விஞ்ஞானக் கருத்தை வெளியிட்டார். அது எல்லா உயிரினங்களைப் பற்றியும், அவைகளின் அறுசரணங்கள் பற்றியும் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தொடர்பு பற்றியும் விளக்குவதாகும்.

அவர் மேலும் குறிப்பிடுகிறபோது, மனிதன் ஓர் பகுத்தறிவுள்ள ஜீவியாகவிருப்பதால் தன்னுடைய தேவைக்கேற்ப சூழலை மாற்றியமைக்கும் திறன் புடைத்தவன் என்கிறார். பதிலாக சூழலும் தன்னுடைய கட்டுப்படுத்தும் வலிமையால் மனிதனுடைய செயல்களை மாற்றியமைக்கிறது என்றார். இவ்வாறு இயற்கையும், மனிதனும் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றப்பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதாலேயே புவியின் மீது எல்லா சம்பவங்களும் தோன்றுகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இயற்கைச் சூழலின் தீவிரமான ஆதிக்க வலிமையை எடுத்துணர்த்திக் காட்டப்படும் எடுத்துக்காட்டு இந்தியாவின் அயன மண்டலக் காலநிலையும் அதற்கொத்த மனித கருவளமும் ஆகும். இந்தியச் சூழல் மனித கருவள வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் துணைபுரிந்திருக்கிறது. பெரும் மக்கள் தொகையுடைய உழைப்பவர் பலருக்கு குறைந்த ஊதியமே கிட்டுகிறது. குறைந்த ஊதியமென்றால் மக்களிடையே செல்வம், சீரற்ற நிலையில் பரவிக்கிடக்கிறது. இதன் விளைவு மக்களிடையே சமத்துவமில்லாத அரசியல் வலிமை; இதன் மற்றொரு விளைவு, சமுதாய அந்தஸ்தில் சமத்துவமில்லை. இதன் விளைவு கலவரங்கள், குழப்பங்கள், போராட்டங்கள். ஆகவே சூழ்நிலை ஆதிக்கத்தின் வேறுபாடுகள் இவ்வாறு பல்வேறு நிலைகளில் மக்களின் அன்றாட வாழ்வைப் பாதிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உலகங்கள் எனப்படும் அமெரிக்கக் கண்டங்கள், ஐரோப்பா மற்றும் ஆஸ்திரேலியா—இங்கெல்லாம் காணப்படும் நாசரிகங்கள், மக்கள் வாழ்க்கைப்பான்றனை அந்தக் கண்டங்களில் நிலவும் காலநிலையின் சூழ்நிலையின் ஆதிக்கத்தை அப்படியே பிரதிபலிப்பனவாக

இயற்கைச் சூழல்கள்—காலநிலை, மண், நிலத்தோற்றம் இன்னும் பிற பல்வேறு மனித இனங்கள் தோன்றவும், இனங்களிடையே மனிதப் பண்புகள் வேறுபட்டிருக்கவும் காரணமாக அமைந்தன என்று குறிப்பிடுகிறார்.

எடுத்துக்காட்டாக ஆசியாவின் ஸ்டெப்பி புல்வெளிகளிலும் சைபீரியா தூந்திராவிலும், அமெரிக்கப் புல்வெளிகளிலும் ஆப்பிரிக்கக் காடுகளிலும் வாழுகின்ற மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டிருக்கக் காரணம் இப்பிரகேசங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நிலவும் வேறுபட்ட காலநிலை மற்றும் சூழல் அமைப்புகளே. இங்கு வாழும் பல்வேறு இனத்தவர்கள் மங்கோலியர்கள், லாப்புகள், சிவப்பிந்தியர்கள், நீக்ரோக்கள் போன்றவராவர். ஆசியாவை நோக்கி வந்த மக்கள் பாதை அராபிய இனமக்களையும், இந்தியர்களையும் தோற்றுவித்தது. மத்தியதரைக் கடல் மார்க்கம் ஃபோனீஷிய இனமக்களையும், கார்த்தேஜீனிய இன மக்களையும், கிரேக்கர்களையும், ரோமானியர்களையும் தோற்றுவித்தது. அதுபோல ஐரோப்பாவில் இடம் பெயர்வதற்கென்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மார்க்கங்கள் பல இனமக்களைத் தோற்றுவித்தன. இவ்வாறு இடம்பெயர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மார்க்கங்கள் வெவ்வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு இனமக்களைத் தோற்றுவித்தன.

ஃப்ரெடரிக் ரேட்சல் என்பவர், மானுடப் பண்புகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த மானுடப் புவியியலாளர் ஆவார். அவர் தன்னுடைய புத்தகத்தில் எழுதும் போது சூழலுடன் ஒப்பிடுகையில் மனிதனின் பங்கும் அவன் செயல்பாடும் மிகக் குறைவே என்கிறார். ரேட்சலுடைய கருத்துக்கள் தீவிரமான இயற்கை முடிவுக்கொள்கைக் கருத்தாக இருந்தாலும் தன்னுடைய தீவிரமான சிந்தனையில் நிலை நிற்க முடியவில்லை. ஏனெனில் இவர் காலத்தில் வாழ்ந்த பல துறையைச் சார்ந்த அறிவியலறிஞர்கள் சூழ்நிலையின் மத்தியில் மனிதனின் முக்கியமான பங்கினையும் எடுத்துரைக்கத் துவங்கினர். எனவே ராட்சல் தன்னுடைய பார்வையில் மனிதனை ஒரு சாதாரணமானவனாகக் காணாமல் ஒரு புவியியலாளனாகவே கண்டார். புவியியல் பௌதிகப் பண்புகளான நிலத்தின் உயரம், தோற்றம், காலநிலை மற்றும் தாவரங்கள் ஆகியவற்றுடன் மனிதனுக்குரிய பலதிறப்பட்ட, சிக்கலான தொடர்புகளை விவரித்தார். மனிதன் தன்னுடைய செயல்பாட்டால் உலகின் பல பகுதிகளை நிரப்புவதும்,

இயக்கினாள், சோதனைகளைச் சந்திக்கும்படி செய்தாள். இவைகளால் அவனுடைய உடலை வலுப்படுத்தினாள். அவனுடைய அறிவைக் கூர்மைப்படுத்தினாள், நீரின் பயணம் செய்யும்படி செய்தாள். பாசனத்தைக் கற்றுத் தந்தாள். இவைகள் அனைத்திலும் உள்ள இடர்பாடுகளை மேற்கொள்ள வழிமுறைகளையும் எதிரொலித்தாள்" என சூழலைப் பற்றியும் மனிதனைப் பற்றியும் செம்பிள் வருணிக்கின்றார்.

மலைப்பாங்கான சூழல் மனிதனுக்கு இரும்பு போன்ற கால் தசை நாரைத் தந்து எளிதில் மலைச் சரிவுகளைக் கடக்க உதவி புரிந்துள்ளது. ஆனால் அதே சமயம் கடற்கரைச் சமவெளியில் வாழும் மக்களுக்கு சூழல் வலுவற்ற கால் தசை நாரைகளைத் தந்துதன் சதைப்பிடிப்பான காலமைப்பையும் தந்துவிட்டது. ஆனால் கடல் சூழ்நிலை வலுவான மார்புபகுதியையும், கடலில் செல்லும் கலங்களின் துடுப்புகளை இயக்குவதற்கு வலுவான கரங்களையும் கொடுத்துள்ளது. ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கு சமவெளி சூழல், மனிதனை சாந்த குணம் உள்ளவனாக ஆக்கி விட்டதோடு, பரந்த நோக்கற்றவனாகவும் ஆக்கிவிட்டது. ஏனெனின் மலைச்சூழலில், கடற்கரைச் சூழலில் வாழும் மனிதனைப் போல வாழ்க்கையில் இடர்பாடுகளையோ; துன்பங்களையோ, சமவெளி சூழலில் வாழும் மனிதன் சந்திக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனின் சமவெளி இயல்பாகவே மண் வளமுள்ளதாகவும், நீரளிப்பு மிகுந்தும், மென்மையான தரைப் பரப்பைக் கொண்டும் இருப்பதால் கடின உழைப்பிற்கே இடமில்லை. மற்ற பகுதிகளில் வாழும் மக்களைவிட 'சிந்தனா சக்தி'யில் மந்தமானவர்களாக இங்குள்ளவர்கள் காணப்படுகிறார்கள். சிந்திப்பதற்கு அவர்களுக்குத் தேவை ஏற்படவில்லை. ஏனெனில் வளமான மண்ணுடன் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை ஈடுபடுத்திவிட்டார்கள்.

பீடபூமிகள், பாலைவனங்கள், புல்வெளிகள் ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றி எல்லன் செம்பிள் விவரிக்கின்றார். இப்பகுதிகளிலெல்லாம் நீரளிப்பு மிகக் குறைவாக இருக்கும் அல்லது இருக்காது என்பதால் மக்கள் நாடோடிகளாய் தங்கள் மந்தைகளை புல்வெளிகளை நோக்கி அல்லது புதிய பாலைவனச் சோலைகளை நோக்கி ஓட்டிச் செல்லுகின்றனர். இதனால் வாழ்க்கை முறையில் பல கடினப் பாதைகளை அவன் கடக்க வேண்டியுள்ளது. எனினும் ஒரு முக்கியமான குறிப்பு என்னவென்றால் மற்றவர்களைப் போல என்றுமே மாற்றமில்லாத ஒரேவகைச் சூழலில் வாழும்

வேண்டுமானால் 'நிர்வாண' நிலையை அடைய வேண்டும் என்றார்.

காலநிலையின் செல்வாக்கு மனிதனுடைய செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் தொடர்ச்சியாகவும் தீவிரமாகவும் இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, தென் ஆப்பிரிக்காவின் மனிதனை மந்தமடையச் செய்யும் அக்காலநிலை மட்டும் இயங்கிக் கொண்டே இருக்குமானால் தென் ஆப்பிரிக்காவில் எவ்விதமான அபிவிருத்தியும் ஏற்படாமலிருப்பதோடு அந்நாட்டின் தேசிய வாழ்வையும் வறுமையடையச் செய்திருக்கும். ஆனால் அங்கு நிலக்கரியும், வைரமும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதனால் தென் ஆப்பிரிக்கா மேற்குறிப்பிட்ட மோசமான நிலைக்குத் தள்ளப் படவில்லை. அதோடு இந்தியாவிற்கு வரும் நீர்வழியில் தென் ஆப்பிரிக்கா அமைந்திருப்பதும் இந்நாட்டின் மக்கள் பரப்பியலையே முற்றிலும் மாற்றி அமைக்கும் காரணிகளாக அமைந்துவிட்டன.

தென் ஆப்பிரிக்காவின் கனிமச் சுரங்கங்கள் அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியையும், அதனுடைய அமைவிடம் மக்களினக் கூறுகளையும் நிர்ணயிக்கும் காரணிகளாக உள்ளன. பல்வகைப்பட்ட மக்களினக் கூட்டமே காலநிலையின் மந்தத் தன்மையின் எதிர் விளைவுகளை முறியடிக்கக் காரணமாயமைந்தன. எனினும் காலநிலைக் கட்டுப்பாட்டில் எதேச் சாதிகார விளைவுகள் இல்லாமலில்லை.

இதுகாறும் விவரிக்கப்பட்ட இயற்கை முடிபுக் கொள்கை கருத்துக்களில் இயற்கைச் சூழலுக்கு மனிதன் அடிமைப் பட்டிருக்கிறான் என்ற வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இயற்கை முடிவுக் கொள்கையை துவக்க காலத்தில் வெளியிட்ட சரித்திராசிரியர்களும், புவியியலாளர்களும், மாற்றுக் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளவோ வெளியிடவோ மனதில்லாதிருந்தார்கள். இயற்கைச் சூழலில் மனிதனுக்குரிய சரியான இடம் அளிக்கப்படவில்லை. பிற்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பயணங்களும், கண்டுபிடிப்புகளும் எத்தகைய சூழலையும் எதிர்கொள்ள மனிதனுக்குப் போதுமான திறமையிருந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது. இவ்வாறு மனிதனாலும் சூழலை எதிர் கொள்ள முடியும் என்ற எண்ணத்தை படிப்படியே அறிஞர்களிடையே தோற்றுவித்ததால் தேர்வு முடிவமைக் கொள்கை வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது.

போல மறைந்து விட்டது என்கின்றார்.) நன்கு வளர்ச்சி யடைந்து நாகரிக மேம்பாடடைந்த மேலை நாடுகளில் வாழும் மக்கள் தங்களது அறிவு நுட்பத்தாலும், தொழில் நுணுக்கத் திறனாலும் சூழலின் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரமாக வாழ்வதற்குரிய திறமையைப் பெரிதும் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேலும் இயற்கைச் சூழல்கள் அளிக்கும் அளவிட முடியாத வாய்ப்புகளிலிருந்து தனக்கு வேண்டிய எந்த ஒன்றையும் தேர்ந் தெடுத்துப் பயன்படுத்த மனிதன் முழு சுதந்திரத்தையும் பெற் றுள்ளான். எங்கு சூழலாதிக்கத்தின் வலிமை உண்மையாகவே உணரப்படுகிறதோ அங்குதான் இயற்கை முடிவுக் கொள்கை யின் தத்துவங்கள் பேசப்படுகின்றன. இதிலும் கூட மனிதன் வல்லமை படைத்தவனா அல்லது சூழல் வல்லமை படைத்ததா என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன்பு, மனிதனின் சூழலுக்கெதிரான எதிர்வினைச் செயல்பாடு, சூழலாதிக்கத்தை மேற்கொள்ள அவனிடம் உள்ள திறமை ஆகியனவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

முதன் முதலாக தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை கருத்துக் களை வெளியிட்டவர் பிரெஞ்சுநாட்டைச் சார்ந்த ஃபெப்வர் என்னும் புவியியலாளர் ஆவார். அவர் கருத்துப்படி மனிதன் என்பவன் ஒரு புவியியல் காரணி. மனிதனுக்குத் தன்னுடைய சூழல் என்ன என்பதைப் பற்றிய போதுமான அனுபவம் கிடைத்துவிட்டிருக்கிறது ஏனெனில் புவிப்பரப்பின்மீது காலம் காலமாக நிகழ்ந்து வந்துள்ள மாற்றங்களினூடே தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்தி வந்திருக்கிறான்.) பல நூற்றாண்டு, நூற்றாண்டு காலமாக மனிதன் தன்னுடைய கடுமையான உழைப்பின் மூலமாக குவித்து வைத்துள்ள திறமை, தைரியம், தான் செயல்படுவதற்கு அவன் எடுக்கின்ற தீர்மானங்கள் ஆகிய வற்றின் காரணமாக அவனை புவிப்பரப்பை மாற்றியமைக்கும் பதற்குக் காரணமாய் அமையும் வல்லமை படைத்த புவியியல் காரணி எனலாம் என்கின்றார் ஃபெப்வர். இவ்வாறு சூழல் களை மாற்றியமைப்பதில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருவதே புவியியல் அரங்கத்தில் மனிதன் செயல்பாடு என்கிறார்.

தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை கருத்துக்களை வெளியிடு வதில் முன்னோடியாக ஃபெப்வர் கருதப்பட்டார். அவருடைய தேர்வு முதன்மைக் கொள்கைக் கருத்துக்களே ஏனைய தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர்களை ஊக்குவித்தது. தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர்கள் மனிதனுக்கும், இயற்கைச் சூழலுக்குமிடையே உள்ள மிகச் சாதாரணமான உறவு முறை களைப்பற்றி அறிந்தனர்.

10m

ஆற்றல் படைத்துள்ளான். பல்வேறு சூழல்களின் வடிவில் தனக்கு அளிக்கப்பெறும் எல்லா வாய்ப்புகளையும் இயற்கையிலிருந்து தெரிவு செய்து பயனடைகிறான். மனிதன் சூழலாதிக்கத்திலிருந்து முற்றிலுமாகத் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு வாழமுடியாது. ஏனெனின் மனிதன் தன் அறிவு வளர்ச்சியின் துணையைப் பயன்படுத்தி, தான் வாழும் சூழலின் தன்மையை அறிந்து தன் தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்குப் புவியியல் சூழலைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றான் என ஃபெப்வர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐசாயா பெளமேன் என்பவர் தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையை ஆதரித்துக் கருத்துக்களை வெளியிட்ட அமெரிக்கப் புவியியலாளர் ஆவார். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை மக்கள் பரப்பியல் படிப்பில் நன்கு வேருன்றியிருந்தது. மனிதனுக்கும், இயற்கைச் சூழலுக்கு மிடையே திகழும் அகநிலைச் செய்கையை ஐசாயா பெளமேன் எடுத்துக் கூறுகின்றார். மனிதனுடைய திறமையை தன்னுடைய கருத்துக்களில் எடுத்துக் கூறுகின்றார். எடுத்துக்காட்டாக ஐரோப்பாவில் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்ட உருளைக்கிழங்கு மற்றும் மக்காச் சோளப் பயிர்களைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார். இவ்விரு பயிர்ப் பொருட்களையும் சோதனை ரீதியில் மனிதனுக்குப் பயன்படுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்ததன் விளைவு, ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் பொருளாதாரமே இவ்விரு பயிர்வகைகளாலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அவன் முன்னேற்றத்தை நாடி எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளில் வெற்றி பெற்றான். ஐரோப்பாவின் மண்ணமைப்பை மாற்றவில்லை, பதிலாக மண்ணின் பயன்பாட்டை அதிகரிக்கச் செய்யும் தகுந்த பயிர்வகையைக் கண்டறிந்தான். இதனால் மனிதன் சூழலுக்கு அடிமையல்ல என்பதையே உணர்ந்து கொள்ளுகிறோம். ஐசாயா பெளமேன் என்பவரின் இந்த எடுத்துக்காட்டு, மனிதன் எப்போதுமே சூழலிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள அல்லது தப்பித்துக் கொள்ள விரும்பாமல், சூழலால் தனக்குப் பல்வேறு வடிவில் தனக்கு அளிக்கப்படும் வாய்ப்புகளை தன் அறிவு நுட்பத்தால் பயன்படுத்திக் கொள்ளவே விரும்புகிறான் என்பதைக் காட்டுகிறது.

விடால்-டி-வா-பினாஷ் என்பவர் பிரெஞ்சு நாட்டை சார்ந்த விஞ்ஞானப் புவியியலாளர் ஆவார். இவர் தன்னுடைய தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை கருத்துக்களை முற்றிலும் மாறுபட்ட கோணத்தில் எடுத்துரைக்கிறார். "மனிதன் என்ப

இப்புலியில் வல்லுநர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்களில் இயற்கையில் கட்டுப்பாடு என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தவே இல்லை. அவர்கள் 'கட்டுப்பாடு' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக 'மீதப்படுத்தும்' என்ற சொல்லையும் 'ஆதிக்கம்' என்ற சொல் லிற்குப் பதிலாக 'எதிர்வினை' (Response) என்ற சொல்லையும் சில இடங்களில் இதே சொல்விற்கு அநுசரணம் என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

கிரிஃபித் டெய்லர், மனிதன் சூழலில் செயல்படுவதை, ஒரு பெரு நகரில் நாற் சந்தியில் நின்று வாகனங்களில் போக்கை அல்லது வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் கட்டுப்பாட்டாளருடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார். ஏனென்றால் வாகனங்களில் வேகத்தை அவர் மாற்றியமைக்கிறாரேயன்றி வாகனம் முன்னேறிச் செல்லும் திசையை மாற்றியமைப்பதில்லை. அது போல் ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை மனிதன் ஊக்குவிக்கமுடியும். அல்லது முன்னேற்றத்தின் வேகத்தை குறைக்க முடியும். அல்லது திறுத்த முடியும். ஆனால் இயற்கைச் சூழல் காட்டும் முன்னேற்றத்திற்கான பாணியை விருந்து விலகிச் செல்லக்கூடாது. மனிதன், எந்த ஒரு பகுதியை யும் வளமாக்க முடியும் என்பதை அவன் அறிந்திருந்தால் கட்டுமே அவ்வாறு செயல்படமுடியும். கட்டாத்தரையை ஒரு வளமிக்க பகுதியாக்க வேண்டுமென்று மனிதன் என்றுமே முயற்சி செய்வது கிடையாது. எனவே மனிதன் முற்றிலுமாக சுதந்திரமான மனிதனோ அல்லது காரணியோ அல்ல. கிரிஃபித் டெய்லரின் இந்த இயற்கை முடிவுக் கொள்கைக்கு 'நின்று-பின்-போ' இயற்கை முடிவுக்கொள்கை அல்ல புதிய இயற்கை முடிவுக் கொள்கை என்று பெயர். 19) 10

வன் தாவரங்களைப் போல, அழமான வேர்பிடித்து எங்கும் நகரமுடியாமல், அது வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் சூழலுக்கே அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் இயக்கமற்ற ஓர் ஜடப்பொருளைப் போல இல்லாமல் இயற்கைச் சூழலோடு இசைந்தும், எதிர்த்தும் செயலாற்றுகின்றான் என்கின்றார். மேலும் மனிதனை "கட்டுவோன்" (Builder) என்றும் "மாற்றுவோன்" (Transformer) என்றும் அழைக்கின்றார். மனிதனுக்கும் இயற்கைச் சூழலுக்குமிடையே உள்ள உறவு இயக்கமே இல்லாத ஒன்றல்ல. மனிதன் இசைந்து வாழ்வவன் மட்டுமல்லாது, எதிர்த்துச் செயல்படும் விசையாக இருந்து சூழலை மாற்றி அமைக்கிறான். இவ்வகையில் மனிதன் ஒரு புவியியல் காரணியாகச் செயலாற்றுகின்றான் என்கின்றார்.

பிரெஞ்சு நாட்டைச் சார்ந்த மற்றொரு முன்னோடிப் புவியியல் பேரறிஞர் புகுனே என்பவராவார். இவர் ஒரு தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர். இவர் கூறுகையில் மனிதன் எனப்படும் புவியியல் காரணி இயற்கையை மாற்றியமைக்கும் போதே இயற்கையால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. சூழலைப் பற்றியும், சூழலுக்கேற்றவாறு மனிதனுடைய அநுசரணம் பற்றியும் புகுனே சிறந்த கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளார். மிகப் பழங்குடிமக்களே இயற்கைச் சூழலால் கட்டுப்படுத்தப் படவில்லை என்றும் மாறாக அவர்கள் தங்களுடைய அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் சூழலின் ஊய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர் என்றும் புகுனே கூறுகிறார். ஒவ்வொரு வகையான சூழலும் ஒவ்வொரு வகையான வாய்ப்புகளை அளித்தன வென்றும்; அந்த வாய்ப்புகள் அனைத்தும் மனிதனுடைய திறமைக்கேற்பப் பயன்படுத்தப்பட்டன என்றும் கூறுகிறார். இவ்வாறு மாற்றியமைக்கும் போது மனிதன் ஒரு விசையாகச் செயல்பட்டான் என்றும் அதனால் புவியிலுள்ள அங்கக, அனங்க மூலங்களை எல்லாம் பயன்படுத்தினான் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

ரிச்சர்ட் ஹார்ட் ஷோர்ன், கிரிஃபித் டெய்லர் என்ற இரு அமெரிக்கர்கள் மக்கள் பரப்பியலைக் கற்க ஓர் புது அணுகு முறையை வடிவமைத்தனர். அவர்களுடைய கருத்துப்படி, மற்றவர்களால் வகுக்கப்பட்ட இயற்கை முடிவுக் கொள்கை நயமில்லாத முரட்டுத்தனமான கருத்துக்களைக் கொண்ட தென்றும், ஆனால் தங்களால் வகுக்கப்பட்ட புதிய அணுகு முறை இயற்கை முடிவுக் கொள்கை நயமான, முரட்டுத்தன்மையற்ற மிதமான கருத்துக்களை கொண்டதென்றும் கூறினர்.

இன்றைய உலகில் வாழும் மனிதன், சொல்லப் போனால், இயற்கைக்கே ஆசானாக மாறிவிட்டான். 'தேவையே கண்டு பிடிப்புகளின் தாய்' என ஒரு முதுமொழி உண்டு. இந்த தேவையே, மனிதனை, 'சூழல், வாய்ப்புகளைத் தரும் ஆதாரம்' என எண்ணும்படி செய்தது. மேலும் இவ்வாய்ப்புகளின் ஆசானாக இருந்து அவற்றின் பயன்களைத் தூய்ப்பதைத் தீர்மானிக்கும் நீதிபதியும் இவனே என ஃபெப்வர் குறிப்பிடுகிறார். எனவே புவி, காலநிலை, அமைவிடம் ஆகிய எல்லாவற்றுள்ளும் மனிதனே முதலிடம் வகிக்கிறான். ஃபெப்வர் தன்னுடைய விளக்கங்களில் மனிதனைப் பற்றி அதிகமாகவும் அவனுக்குச் சாதகமாகவும் எழுதினாலும் கூட மனிதன் மீது சூழலின் ஆதிக்கம் பற்றியோ, சூழலின் கட்டுப்படுத்தும் தன்மை பற்றியே மறுத்துப் பேசவில்லை. மனிதனுக்கும் இயற்கைச் சூழலுக்கும் இடையே உள்ள உறவு நிலை கொடுத்து வாங்கும் உறவு நிலையைப் போன்றது அல்லது பதிலுக்குப் பதில் செய்யும் உறவைப் போன்றது. எப்படியெனின் இயற்கைச் சூழல் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மனித வாழ்க்கையை மாற்றி அமைக்கிறது. அதுபோல மனிதனும் தன்னுடைய வாழ்க்கை முறைக்குத் தகுந்தவாறு சூழலை ஓரளவுக்கு மாற்றி அமைக்கிறான். சூழலும் கூட உண்மையிலேயே சொல்லப் போனால், மனிதனைச் சூழ்ந்து முற்படுகிறது. ஆனால் அநேக சமயத்தில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளும், மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சியும் சூழலின் பிடியிலிருந்து அவனைத் தளர்த்துகிறது. எனவேதான் மனித-சூழல் உறவு நிலையை கொடுத்துவாங்கும் உறவு நிலை அல்லது பதிலுக்குப் பதில் செய்யும் உறவு நிலை என்று ஃபெப்வர் விளக்கினார்.

புவியில் வாழும் மனிதன் பலதுறைகளிலும் வேகமாக முன்னேறி வருகிறான். பழங்கால வாழ்க்கை முறையுடன். தற்கால வாழ்க்கை முறையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அவன் அடைந்திருக்கின்ற மாற்றத்தை உணரலாம். எந்த துறையிலும் அவனுடைய அணுகுமுறை விஞ்ஞான அணுகுமுறையாகிவிட்டது. அதனால் அவன் வளமான வாழ்க்கையை வாழ்கிறான். அவனைச் சூழ இருக்கின்ற மூலச் செல்வங்களைப் பற்றிய போதுமான அறிவு இருக்கிறது. உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியவற்றிற்கு ஏராளமான பதிலிப் பொருட்களைக் கண்டு பிடித்துள்ளான். அதாவது எந்த ஒன்றின் பற்றாக்குறையும் அவனைப் பாதிக்காத வண்ணம் தன் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டுள்ளான். தன் சூழலை முற்றிலும் மாற்றும்

வறாண்; சிலவற்றை தனக்குப் பயன்பற்றவைகள் என கருதுவதால் கண்டு கொள்ளாமலேயே விட்டுவிடுகிறான். மனிதன் எதிர்பார்க்க முடியாத தீர்மானங்களைச் செய்ய முடியும் என தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர்கள் கருத்து வெளியிடுகின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட சூழல் மனிதகுலத்தின் மீது என்னென்ன விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடுமென்பதை மதிப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு அவனிடம் அறிவு நூட்டும் உள்ளதால் சூழல் அல்லது சுற்றுப்புறத்தைவிட மனிதனே வலிமை மிக்கவனாக உள்ளான் என்று தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர்கள் நம்புகின்றனர். மேலும் இயற்கையை ஆளும் வல்லமை மனிதனுக்கு உண்டென்றும் கருதுகின்றனர்.

சூழலாதிக்கம் மனிதனின் செயல்பாடுகளின் மீது உண்டென்பதை தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை முற்றிலுமாக மறுக்கிற அதே வேளையில், இடத்திற்கிடம் வேறுபட்டுக் காணப்படும் சில வரையறைகட்குட்பட்டு மனிதனுக்குரிய தேர்ந்தெடுக்கும் சக்தியை சுட்டிக் காட்டுகிறது.

இயற்கை முடிவுக்கொள்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் அது ஒரு நயமற்ற கொள்கை மாற்றங்கள் எதனையும் விரும்பாதவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கொள்கை என தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர்கள் கருதுகின்றனர். என்னவே உலகின் மிக முன்னேற்றமடைந்த பகுதிகளில் வசிக்கும் நாகரிக மனித சமுதாயத்திற்கு இயற்கை முடிவுக் கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை.

உண்மையாகவே மனிதன் தன்னுடைய செய்கைகளினால் பொதிகச் சூழலில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றான். எடுத்துக்காட்டாக வறண்ட பாலைவனப் பகுதிகளை வாழ்வதற்குத் தகுந்த இடமாக மாற்றியமைக்கும் பணியில் அங்கு கால்வாய்கள் மூலம் நீரைக் கொண்டு செல்கிறான். இன்னும், இயற்கையாகக் கிடைக்கும் கனிவளங்களை பயன்படுத்த புதிய வழிமுறைகளைக் கண்டு பிடிக்கிறான். தன்னுள் இருக்கும் திறமையைக் கொண்டு அக்கனிமவளத்தின் புவியியல் ரீதியான அனுகூலங்களை வெளிக் கொணர்கிறான். இவ்வாறு இயற்கைச் சூழலை தன்னுடைய தொழில் நுணுக்கத் திறனால் மாற்றம் செய்தும், புதுமைப்படுத்தியும் உள்ளான்.

ராபர்ட் இ. டிக்கின்சன் என்பவர் குறிப்பிடும் போது 'புவியில் இயற்கை முடிவுக் கொள்கை' எவ்வாறு டோடோ என்ற கிறு பறவை புவியிலிருந்து மறைந்துவிட்டதோ அது

துவக்க கால இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளர்கள் வலுவற்ற ஆதாரங்களால் பொதுவிதிகளை ஏற்படுத்தினர். ஆனால் தற்கால இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளர்கள் காரணகாரியங்களுடன் உண்மையான விளைவுகளைக் கண்டறிந்து பதிவுசெய்தனர். மேலும், மனிதன் உள்ளாக்கப்படும் எல்லா சூழல்களும் முற்றிலுமாக புவியியல் சூழலாக இருக்க முடியாது என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஒரு சில வேளைகளில் புவியியல் சூழல்கள் வலுவற்றதாகவும், திட்ட வட்டமான விளைவுகளை மனிதனுடைய வர்ப்பில் ஏற்படுத்தாமலும் இருந்திருக்கலாம். இருப்பினும் இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளர்களின் கண்ணோட்டத்தில் இவைகளும் மனிதனின் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பொதுவான சூழல்களின் ஒரு பகுதியே. பொதுவாக எல்லாச் சூழல்களும் மனிதனின் நடத்தையின் மீது வலுவான ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன என்றாலும் எந்த ஒரு சூழல், பாதிப்பதில் முதன்மை இடம் வகிக்கிறது என்பதை தீர்மானிப்பது மிகக் கடினமாகும்.

தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை ✕

புவியியலில் தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை என்பது கீழ்க்கண்ட கேள்விக்கு மனிதனுக்குச் சாதகமாகப் பதில் அளிப்பது ஆகும்.

மனிதன் தான் எப்படி, எங்கு வாழ வேண்டும் என்பதை தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திர உணர்வை அதாவது தன் சுயசித்தத்தை (Own Will) பயன்படுத்துகின்றானா என்ற கேள்விக்கு மனிதனுக்கு சுயமாகச் சிந்தித்து செயல்படும் சுதந்திர உணர்வு உண்டென்றும், இந்த சுதந்திர உணர்வே அவனை இயற்கைச் சூழலின் ஆதிக்கப் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கிறது என்றும் தேர்வு முதன்மைக் கொள்கை விளக்குகிறது.

தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையை ஆதரித்துப் பேசும் புவியியலாளர்களை தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர்கள் என்கிறோம். சூழல்கள், மனிதன் மீதும் அவனுடைய செயல்பாடுகள் மீதும், தன் ஆதிக்க வலிமையை திணிக்கின்றது என்றாலும் கூட அவைகளிலும் எண்ணிறந்த தேர்ந்தெடுத்துச் செயல்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன என தேர்வு முதன்மைக் கொள்கையாளர்கள் கருதுகின்றனர். சுதந்திர உணர்வு கொண்டுள்ள மனிதன் இவ்வாய்ப்புகளில் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து தனக்குச் சாதகமாக விருத்தி செய்து கொள்

அவன் சலிப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறான். மந்தைகள் மேய்வதை மட்டுமே அவன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் தயமர், தீவிரமாகச் சிந்திக்க அவனுக்கு கால அவகாசம் கிட்டுகிறது. பலதரப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றி சிந்திக்க முற்படுகிறான். எளிமையான வாழ்வைப் பற்றி, கடவுளைப் பற்றி, உணவைப் பற்றி, தன்னைப் பற்றி சிந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெறுகிறான். பன்னெடுங்காலமாக இப்படிப்பட்ட சூழலில் வாழும் பொழுது அவனுடைய ஆழ்ந்த கடவுள் நம்பிக்கை வெறியாக மாறுகிறது. புதிய சிந்தனைகள் அல்லது கருத்துக்கள் உருவெடுக்கின்றன. அவனுக்கு உணவூட்டி வளர்த்த நிலத்தைப் பற்றி சிந்திக்க ஆரம்பிக்கிறான். இந்த சிந்தனையின் உச்சகட்டமாக பேரரசுகளை வெற்றி கொள்ள வேண்டும் அல்லது ஸ்தாபிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்குள் உருவாகிறது.

சூழ்நிலை ஆதிக்கம் உடற்கூற்றில் மட்டுமன்றி அதற்கு அப்பாலும் சில விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது. இதனைப் பற்றி செம்பிள் குறிப்பிடுகையில், மக்களின் கடவுள் நம்பிக்கையின் ஒரு பகுதியாக அமையும் 'நரகம்' என்ற இடத்தை உலகில் வாழும் அனைவரும் அவரவர் தாம் தாம் வாழும் காலநிலைச் சூழலின் கடுமையை வைத்து கற்பனை செய்துள்ளனர். இத்தகைய காலநிலைச் சூழல்களில் வாழும் எஸ்கிமோக்கள் துருவப் பிரதேசத்தில் நிலவும் கடுங்குளிரையும், வெளிச்சமின்மையையும் உணர்ந்தவர்களாகையால் 'நரகம்' என்பது இருளும், புயலும், கடுங்குளிர்மான ஓரிடம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அதுபோல மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் வாழும் யூதர்கள் கடும் வெப்பத்தின் கொடுமையை உணர்ந்தவர்களாதலால் தங்களுடைய 'நரகத்தை' நித்திய அக்கினி அல்லது 'அழியா நெருப்பு' மிகுந்த ஓரிடம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இயற்கையின் பிடியிலிருந்து மதத் தொடர்பான சிந்தனைகளும் விட்டு வைக்கப்படவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக மிக வெப்பமான இமயமலை பீடமாண்டில் பிறந்த புத்தர், அங்கு நிலவிய கடும் வெப்பத்தினாலும், ஈரம் மிகுந்த காற்றினால் மயக்கமுற்றதலினாலும், களைப்படைதலினாலும் அதிக துன்பமுற்றார். இப்படிப்பட்ட காலநிலைச் சூழலில் வாழ்ந்த புத்தர், மனிதன் தன்னுடைய எல்லா செயல்வினைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு, தான் என்கிற தன்மையை விட்டு போடும் பெற

வேண்ட
என்றா

கா
கட்டுட்
கிறது.
மந்தை
கொள்
மான
தேசிய
அங்கு
ஆப்ப
படவ்
ஆப்ப
பியன
அபை

பொ
மக்க
பன்ன
தன்
யடை
சாதி

கரு
பட்
இய
யிட்

கரு
தில்
சரி
கொ
களு
பே
அன
முடி
தே
யன

கிறது என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். காலநிலைக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவு நிலையைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்தார். அவர் எழுதிய புத்தகத்தின் பெயர் "ஆசியாவின் நாடித் துடிப்பு" என்பதாகும். இப்புத்தகத்தை தன்னுடைய நண்பர்களால் ஆசிய நாட்டுப் பயணத்திற்குப்பின் எழுதினார். அமெரிக்காவில் தன் காலத்தில் வாழ்ந்த சக புலியியலாளர்களிடையே இப்புத்தகம் ஒரு கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்திற்று. தன்னுடைய பயணத்தின்போது மனிதனுக்கும், காலநிலைக்கும் உள்ள உறவு முறைகளை; அவனுடைய உற்பத்தித் திறனிலும், சிந்தனைத் திறனிலும், நாகரிக வரலாற்றிலும் நன்கு கண்டறிந்தார்.

மனிதனின் சிலவகைப் பண்புகள் மற்றும் அறிவு நுட்பத்தின் வெளிப்பாடுகள் ஆகிய இவைகளால் தோன்றும் முன்னேற்றம், நாகரிகங்களின் படிநிலை வளர்ச்சி, ஏன் உலகின் பலவேறு பகுதிகளிலும் நிலை கொண்டிருக்கின்றன என்ற கேள்விக்கு விளக்கம் தரமுடியும் பொழுது புலியியலின் அடிப்படைக் கருத்தை முற்றிலும் அடைந்து விட்டோம் என ஹண்டிங்டன் நம்பிக்கை தெரிவிக்கிறார். மேலும் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்ட பருவத்தில் மழை பெய்யுமானால், அப்பகுதியில் போதுமான வெப்பமும், சூளிரும் இருக்குமானால் அப்பகுதியில் வாரும் மக்கள் அறிவு துட்பம் உடையவர்களாகவும், முன்னேறியவர்களாகவும், நிலத்திலிருந்து அதிக உற்பத்தியைப் பெறுபவர்களாகவும் இருப்பார்கள் என்று ஹண்டிங்டன் கூறுகிறார்.

அமெரிக்க இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளர்களில் இறுதியாகத் தமது கருத்தை வெளியிட்டவர் செல்லி எல்வன், சி. செம்பிள் என்பவராவார். இவர் ஃபிரடெரிக் ராட்சல் என்ற தன்னுடைய குருவுடைய மாணவியும், சிஷ்யையும் ஆவார். மனிதனை யார் என விளக்க நேர்ந்தபொழுது அவனை "புவிப்பரப்பிலிருந்து உருவாகியவனே" அல்லது "புவித்தளத்தின் ஒரு பொருளே" என்று குறிப்பிட்டார். மேலும் குறிப்பிடுகையில் புவிப்பரப்பில் எங்கு சென்றாலும் சரி இயற்கையின் கரம் மனிதன் மீதே உள்ளது என்றார். மனிதனை புவிப்பரப்பின் ஒரு பொருளே எனக் குறிப்பிட்ட தற்குக் காரணம் மனிதனை புவியின் குழந்தை என்றார். அது மட்டுமல்ல அவன் தூசிக்குத் தூசியாகவும் இருந்தான்.

"புவி என்னும் தாய் அவனைப் பராமரித்து உணலுட்டி னாள், அவனுக்குப் பணிகளைத் தந்தாள், எண்ணங்களை

தொழில் செய்வதும், ஜீவனத்திற்குரியவைகளைத் தேடுவதும் சரித்திரம் படைப்பது மாயிருக்கிறான் என்றார். மனிதனை ஒரு உண்மையான இயற்கை வாதியாக கண்டுணர்ந்தார்.

ஆவக்க காலத்தில் இயற்கை முடிவுக் கொள்கையை வலியுறுத்தி மனிதச் செயல்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் வலிமையான சக்தியாக இயற்கைச் சூழலை வருணித்த ராட்சல் பிற்காலத்தில் தன்னுடைய கொள்கையிலிருந்து மாற்றம் பெற்றவராய் மனிதனுக்குரிய இடத்தை தன்னுடைய புத்தகத்தில் எழுத ஆரம்பித்தார். பிற்காலத்தில் மனிதனை இயற்கைத் தேர்வின் முக்கிய கருவியாக வருணித்தார். பௌதிகச் சூழலுக்கு மனிதன் முற்றிலும் கட்டுப்பட்டவனாக வாழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் தன்னை சூழலுக்குத் தக்கவாறு மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள முடியும் என்றும் குறிப்பிட்டார். பிற்காலத்தில் அவர் என்றுமே பௌதிகச் சூழலின் வலிமையையோ, விசையையோ பற்றி குறிப்பிடவில்லை.

அவருடைய பிற்காலத்திய சிந்தனைப்படி மனிதனிடம் அளவிடற்கரிய வலிமையான சிந்திக்கும் திறன் உண்டென்றும், சுயமாக செயல்படும் திறன் உண்டென்றும், சூழ்நிலைப் பிரச்சினைகளை மேற்கொள்ள புதிய கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்வதில் என்னும் கூறினார். அவனிடம் உள்ள ஆற்றலால் எண்ணற்ற கண்டுபிடிப்புகளை கண்டுபிடித்துக் கொண்டே இருப்பான் என்றும் சூழலாதிக்கத்திற்கு முழுவதுமாக மனிதன் கட்டுப்பட வேண்டியதில்லை என்றும், தன்னுடைய சிந்தனை மாற்றத்தால் இவ்வாறு இறுதியாக கூறினார்.

அமெரிக்கப் புவியியல் சிந்தனையாளர்களிடையே நிலவிய இயற்கை முடிவுக் கொள்கை பற்றிய கருத்துக்கள்

கி.பி. 1900 ஆண்டிற்கு முன்பாகவே பல புவியியலாளர்கள் இயற்கை முடிவுக் கொள்கைகளைப் பற்றி கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தனர். அவர்களுள் மிக முக்கியமானவர்கள் ஹண்டிங்டன் மற்றும் எல்லன் சி. செம்பிள் என்பவர்கள் ஆவர்.

அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த இயற்கை முடிவுக் கொள்கையாளர்களிலேயே புகழ்வாய்ந்தவரும், பயன்மிக்க கருத்துகளை வெளியிட்டவரும் ஹண்டிங்டன் என்பவரே. இவரை 'இயற்கை முடிவுக்கொள்கையாளர்' என்றும் அழைப்பதுண்டு. சூழல் காரணிகளான காலநிலையும் தொடர்பான மூலக்கூறுகளும் மனித இனத்தின் மீது எவ்வாறு ஆதிக்கம் செலுத்து

உள்ளன. மழை குறைவாகவும், வெப்பம் மிகுதியாகவும் உள்ள இடங்களில் மனிதக் கருவள வளர்ச்சி மிகக்குறைவு. எடுத்துக் காட்டாக வட ஆமெரிக்காவின் மேற்குப்பகுதி. எங்கெங்கு இவ்விரு இயற்கைக் கூறுகளும் ஏறத்தாழ சமநிலையில் காணப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் மக்களின் எண்ணிக்கை மிகுந்து காணப்படுவதால் நாசரிகங்கள் தோன்றி, வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டு மெக்சிகோ.

இந்தியா, மெக்சிகோ, பெரு, எகிப்து போன்ற நாடுகளில் இயற்கைச் சூழலாதிக்கம் மனித வாழ்க்கையின் மீது அதிக வலிமை பெற்று விளங்குகிறது. இந்நாடுகளிலெல்லாம் மதங்கள் மக்கள் வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு பெற்றுள்ளன. இங்கு வானம் மக்களுக்கு 'கடவுள்' என்றால் அதிக நம்பிக்கை உடையவர்கள்; கடவுள் என்றால் பயப்படக் கூடியவர்கள். கடவுள்களை சாந்தப்படுத்த இந்நாடுகளில் மிகப்பெரிய கோயில்களாக வடிவமைக்காமலும், கடவுள்களுக்கு மனித பண்புகளைத் தராமலும் கடவுள்களை உருவகித்துள்ளனர். சிறிய கடவுள் சிலைகளை வைக்கக் கட்டியுள்ள மிகப் பெரிய கோயில்கள் கடவுள்களின் மீது மனிதனுக்குள்ள பய உணர்வை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இயற்கையில் பல்வேறு காட்சிகளில் தோன்றிய சிற்றங்கள் பல்வேறு இயற்கைக் கடவுள்களை மக்கள் உண்டுபண்ணக் காரணமாய் அமைந்துவிட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, சூரியன், மழை, மின்னல், இடி, உயர்ந்த மலைகள், உருகுப்பு போன்றவற்றிற்கெல்லாம் கடவுள்களை உருவகித்துள்ளனர். இது மேற்குறிப்பிட்ட இயற்கைச் சக்திகளின் மீது மக்களுக்குள்ள பயத்தைக்காட்டுகிறது.

பிரான்ஸ் புவியியல் சிந்தனையாளர்களிடையே இயற்கை முடிவுக் கொள்கையைப் பற்றிய கருத்துக்கள்

[எட்மண்ட் டெமொவினஸ் என்பவர் ஓர் அரசியல் தத்துவ மேதை அவர் சூழ்நிலை ஆதிக்கத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். சூழ்நிலையின் வலிமையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, ஒரு காலநிலைப் பிரதேசத்திலிருந்து மற்றொரு காலநிலைப் பிரதேசத்திற்கு மக்கள் இடம்பெயர்கையில் அவர்களது மனிதப் பண்புகளில் ஏற்படும் திட்டவட்டமான மாற்றங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் எழுதிய ஒரு புவியியல் புத்தகத்தில் குறிப்பிடும்போது உலக மக்களின் சமூகக் கட்டுக்கோப்பு, புவியியல் சூழல்களின் வேறுபாடுகளைப் பொறுத்து மாற்றம் அடைந்துள்ளதை விவரிக்கின்றார்.]

Human Geography unit -V

6. மக்களிடப் பெயர்ச்சியும் அதன் விளைவுகளும் (Human Migrations and Their Consequences)

சாதாரணமாக மனிதனின் இடத்திற்கிடம் நகர்தலையே இடப் பெயர்ச்சி என்கிறோம். மனிதன் புவியின் மேற்பரப்பில் தோன்றிய நாள் தொட்டு இவ்வகை நகர்வு நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது. நன்குத் தேவையானவற்றை பெற வேண்டி மனிதன் இடம் விட்டு இடம் நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறான். பழங்காலத்தில் மக்களின் இடப்பெயர்ச்சி சிறிது தூரத்திற்கே மெதுவாக நிகழ்ந்தது. ஆனால் தற்காலத்தில் விரைவு போக்குவரத்து வசதிகளால் எவ்வளவு தூரம் வேண்டுமானாலும் விரைவாக இடம் பெயர்ந்து செல்ல முடியும். தற்காலத்தில் மனிதன் தனது இரையைத் தூரத்திக்கு கொண்டு சென்றான். நாகரிகம் வளர வளர பிராணிகளைப் பழக்கி அவற்றை தனது இடப் பெயர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தினான். பின்பு போக்குவரத்து சாதனங்களைப் பெற்ற அவன் வேகமாக நினைத்த இடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்தான். இடப் பெயர்ச்சியின்றி மனிதன் இந்த அண்டம் தோழில் நுட்ப வளர்ச்சியை அடைந்திருக்க முடியாது.

மனித சமூகங்களிடையே கலாச்சார பரவல் இத்தகைய இடப்பெயர்ச்சிகளாலேயே ஏற்பட்டது. தற்கால இனக் கலப்பிற்கும் இதுவே காரணம். உதாரணமாக, நீக்ரோ இனப் பண்புகளுடன் காணப்படும் அமெரிக்க நீக்ரோ இனம் உருவாகியதற்கு ஏராளமான நீக்ரோ இன மக்கள் ஐரோப்பாவிற்கு அடிமைகளாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டதுதான் காரணம். கிறித்தவ மதம், இஸ்லாம் மதம் போன்ற மதங்கள் உலகம் முழுவதும் பரவியதற்கு இவ்விடப் பெயர்ச்சியே காரணம்.

இடப்பெயர்ச்சிக்கான காரணங்கள்
(Causes of Migration)

தனக்கு வேண்டியவற்றை பெற வேண்டியும், தனக்கு விரும்பமானவற்றைக் காத்திக் கொள்ளவும் பொதுவாக மனிதன் இடம் பெயர்கிறான். இதனடிப்படையில் சில ஈர்ப்பு

சுற்றியுள்ள கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகரங்களை நோக்கி நேக எண்ணிக்கையில் ஈர்க்கப்படுகின்றனர்.

(4) அரசியல் அமைப்பு

பேச்சரிமை, மத உரிமை, எழுத்துரிமை முதலிய உரிமைகளைக் கொடுக்கின்ற நாடுகளை நோக்கி மக்கள் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக இந்திய போன்ற ஜனநாயக நாடுகளில் இதுபோன்ற உரிமைகள் மக்களை வெகுவாக கவர்கின்றன.

உந்து காரணிகள் (அ) தள்ளு காரணிகள் (Push Factors)

கடினமான காலநிலை (Harsh climate) யும் கரடு முரடான இயற்கைச் சூழ்நிலையும், மக்களை அவ்விடங்களிலிருந்து விரட்டி விடுவதைப் பார்க்கிறோம். சைபீரியா மற்றும் ஸ்தாண்டி நேவியா போன்ற உயர் அட்சரேகை பகுதிகளில் பருமும் எஸ்கிமோக்கள் போன்ற பழங்குடியினர் குளிக்காலத்தில் நிலவும் கடுங்குளிரை தாங்க முடியாமல் தெற்கு நோக்கி இடம் பெயர்வதும், கோடையில் மீண்டும் வடக்கு நோக்கி ஊர்க்கடிக் கடற்கரை பகுதிக்குச் செல்வதும் இயல்பாக நிகழ்கிறது.

சில சமயங்களில் எரிமலை வெடிப்பு, நில தடுக்கம் வெள்ளம், பஞ்சம் முதலிய இயற்கைச் சீற்றங்களினாலும் ஓரிடத்தை விட்டு மக்கள் பாதுகாப்பான வேறுவிடங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து செல்கின்றனர். காலரா, பிளேக், மலேரியா போன்ற நோய்களுக்குப் பயந்து முற்காலத்தில் மக்கள் கொந்த ஊரை விட்டு வெளி ஊர்களுக்கு சென்றனர்.

ஜெர்மனியின் துன்புறுத்தலுக்குப் பயந்து யூதர்கள் தந்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள ஆயிரக்கணக்கில் உலகின் வேறு பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்தனர்.

அரசியல் நிலையின்மை, உள்நாட்டு கலவரங்கள் முதலியனவும் மக்களை சொந்த நாட்டிலிருந்து வெளியே தள்ளும் காரணிகளாகும். உதாரணமாக கிழக்குப் பாகிஸ்தான் ஏற்பட்ட உள்நாட்டு கலவரத்தால் லட்சக்கணக்கில் மக்கள் தங்கள் உயிர்களை காத்துக்கொள்ள இந்தியா வந்துள்ளனர். யூகோஸ்லோவியாவிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் வெளியேறியதற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

தனது சொந்த இடத்தை விட்டு வாழ்வதற்காக தான் விரும்புகிற இடத்திற்கு நிரந்தரமாக குடி பெயர்வதற்கு நிரந்தர இடப் பெயர்ச்சி என்கிறோம். பொதுவாக பொருளாதார வளம் கொழிக்கும் இடங்களுக்கே இவ்வித நிரந்தர இடப் பெயர்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. நீர்வளம், நிலவளம் மிகுந்த பகுதிகள், கனிவளம் மிகுந்த பகுதிகள், வணிக வாய்ப்புகள் நிறைந்த பகுதிகள் மற்றும் சிறப்பான சேவைகள் மக்களை நிரந்தரமாக குடியேற ஈர்க்கின்றன. 1820 முதல் 1930 வரை சுமார் 60 மில்லியன் ஐரோப்பியர்கள் மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக சொந்த நாட்டை விட்டு வட அமெரிக்கா விலும் தென் அமெரிக்காவிலும் நிரந்தரமாக குடியேறினார்கள். அதே போல் ஏராளமான ஆங்கிலேயர்கள், கனி வளம், விவசாய வளம், மற்றும் மனித வளம் மிகுந்த ஆஸ்திரேலியா, மற்றும் தென் ஆப்பிரிக்காவுக்கு நிரந்தரமாக இடம் பெயர்ந்தனர். தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இருந்த வணிக வாய்ப்புகள் சுமார் 12 மில்லியன் சீனர்களை இப்பகுதிகளுக்கு நிரந்தர இடப் பெயர்ச்சி செய்ய தூண்டின. பம்பாய், கல்கத்தா, டில்லி போன்ற நகரங்களை ஒப்பிடுகையில் சென்னை நகரில் நிலத்தின் மதிப்பு (Land value) குறைவாக இருப்பதாலும், வியாபார வாய்ப்புகள் நிறைந்திருப்பதாலும் ஆயிரக்கணக்கில் வட இந்தியர்களும், கேரள மக்களும் சென்னைக்கு நிரந்தரமாக வந்து குடியேறி உள்ளார்கள்.

சில காலங்களில் மக்கள் நிங்கள் சொந்த இடத்தை விட்டுச் சென்று சில வருடங்கள் அல்லது சில மாதங்கள் கழித்து திரும்புகிறார்கள். இவ்வகைக்கு பருவகால இடப்பெயர்ச்சி (Seasonal Migration) என்று பெயர். உதாரணமாக, கோடை பருவத்தில் அயன மண்டல பகுதி வாழ் மக்கள் அருகில் உள்ள கோடை வாசஸ்தலங்களுக்குச் சென்று சில மாதங்கள் கழித்து திரும்புகிறார்கள். இதுபோன்ற பருவந்தோறும் நடைபெறும் இடப்பெயர்ச்சி பருவகால இடப் பெயர்ச்சி (Seasonal Migration) எனப்படும். இதுபோன்ற இடப்பெயர்ச்சியால் ஊட்டி, கொடைக்கானல் நகரங்களில் கோடை மாதங்களில் மச்சுட் தொகை இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயர்ந்து காணப்படுகிறது.

ஆர்க்டிக் பகுதியில் வாழும் சைபீரிய பழங்குடியினர், கடுங் குளிர் நிலவும் குளிர்கால மாதங்களில் (நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி) தெற்கு நோக்கியும், மீண்டும் கோடைகாலம் ஆரம்பமாகும் போது வடக்கு நோக்கியும் இடப்பெயர்கின்றனர்.

அதனால் தொழிலாளர் எண்ணிக்கையில் குறைவு ஏற்படும். ஆனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். மேலும் குடியிறக்கம் செய்யும் நாடுகள் எல்லோரையும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. தொழிற் திறன் மிகுந்தவர்களையே ஏற்றுக் கொள்கின்றன. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் முன்பு இந்தியர்களின் குடியிறக்கங்களை பெரிதும் விரும்பியது. சில நாடுகள் குடியிறக்கங்களை தவிர்த்ததன் விளைவாக மக்கட் தொகை குறைந்த நாடுகளாயின. உதாரணமாக ஆஸ்திரேலியா உள் நாட்டின் "இனத் தூய்மை" (Racial Purity) காத்துக் கொள்ள வெள்ளை-ஆஸ்திரேலிய கொள்கையை கடைபிடிக்கிறது. இதனால் ஆசிய மக்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேற்றம் செய்ய முடியவில்லை.

மக்கள் இடப் பெயர்ச்சியால் பொருளாதார பிரச்சினை மற்றுமின்றி கலாச்சார சிக்கல்களும் தோன்றுகின்றன. உணவு முறை, உடைகள், வழிபாட்டு முறைகள், மொழி, மதம் முதலியவற்றில் வேறுபட்ட மக்கள் இடப் பெயர்ச்சியால் சந்திக்க நேரும் போது இத்தகைய சிக்கல்கள் வருகின்றன. தென்னாப் பிரிக்காவில் தற்காலம் வரை நீக்ரோக்களும் வெள்ளையரும் தனித்தனி பகுதிகளிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். யூதர்கள் கிறித்துவ நாடுகள் எங்கு சென்றாலும் விரட்டப்பட்டனர். இருப்பினும் தற்காலத்தில் காணப்படும் பலதரப்பட்ட கலப்பினங்களுக்கு மத்தியப் பெயர்ச்சியை முக்கிய காரணமாகும்.

இது போன்ற இடப் பெயர்ச்சிகள் ஒரு நாட்டிற்குள் இருந்தால் பிரச்சினைகள் குறைவாகவும், பந்நாட்டு இடப்பெயர்ச்சியாக இருந்தால் அதிகமாகவும் இருப்பதை காண்கிறோம். உதாரணமாக பிரிட்டனில் நிகழும் இடப் பெயர்ச்சியால் எந்த ஒரு மொழி, அரசியல் பிரச்சினையும் ஏற்படுவதில்லை இதே போல் தமிழ்நாட்டுக்குள் எவ்வளவு இடப் பெயர்ச்சி நடந்தாலும் இது போன்ற மொழி, மத மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள் தோன்றுவதில்லை. சென்னை மாநகரில் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த அனைத்து மாவட்டங்களிலிருந்தும் மக்கள் சுமுகமாக வாழ்வதை காண்கிறோம். ஆனால் அதே சமயம் ஒரு இந்திய விவசாய நிலரென பிரிட்டனில் இறக்கப்பட்டால் பல பிரச்சினைகள் தோன்றும். பழக்க வழக்க வேறுபாடுகள், மொழிப் பிரச்சினைகள் போன்றும். ஐரோப்பியர்கள் அமெரிக்காவுக்குள் நுழைந்த போதே கலாச்சார எதிர்ப்புகள் தோன்றின.

நினை மாற்றங்களும் அதற்கேற்றாற்போல் தரவர வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஆகியவை மனித வரலாற்றில் பழங்கால நாடோடி பழங்குடி யினரிலிருந்து தற்கால ஒய்வு தகரங்களுக்கு (Retirement Towns) இடப்பெயர்ச்சி செய்பவர்கள் வரை அறிய முடிகிறது.

இடப்பெயர்ச்சியின் விளைவுகள்
(Consequences of Migration)

இது வரை மக்களிடப் பெயர்ச்சியைத் தூண்டும் காரணிகளையும் இடப் பெயர்ச்சி வகைகளையும் பார்த்தோம். இனி இடப் பெயர்ச்சியினால் ஏற்படும் விளைவுகளைப்பற்றி பார்ப்போம். குடியேற்றமாக (out migration or Emigration) இருந்தாலும் குடியிறக்கமாக (In-migration (or) Immigration) இருந்தாலும் அல்லது எந்த வகை இடப் பெயர்ச்சியாக இருந்தாலும் கிழக்கண்ட விளைவுகள் அல்லது மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

- (i) மக்கட் தொகையில் மாற்றங்கள்
- (ii) பொருளாதார பாதிப்பு
- (iii) கலாச்சார மாற்றங்கள்

ஆகிய விளைவுகள் ஒரு நாட்டினை நேர் மறையாகவும் (Positively) அல்லது எதிர்மறையாகவும் (Negativity) பாதிக்கலாம். இடப் பெயர்ச்சி பெருமளவில் நடைபெறும் பொழுது சில நாடுகள் மக்களை இழந்து மக்கட் தொகை குறைந்த நாடுகளாகவும் (under populated country), மக்களைப் பெறும் நாடுகள் மக்கட் தொகை மிகுந்த நாடுகளாகவும் (over populated country) ஆகிவிடுகின்றன.

குடியிறக்கத்தினால் (Immigration) மக்கட் தொகை அதிக அளவில் குவியும் போது குடியிருப்பு பகுதிகள் ஏராளமான தேவை ஏற்படுகிறது. குடியிருப்புகள் மிக நெருங்கி அடர்த்தி மிகுந்து காணப்படுகிறது. விளையேற்றம் ஏற்பட்டு பொருளாதாரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படும். மேலும் நகர மக்களடர்த்தி மிகுந்திருப்பதால் குடிதண்ணீர் வசதி மற்றும் கழிவுநீர் வெளியேற்றம் வசதிகள் குறைந்து காணப்படும். போக்குவரத்து நெரிசல்களும், தகவல் தொடர்பு பாதிப்புகளும் காணப்படும்.

ஆனால் இடப் பெயர்ச்சி செய்யும் நாட்டில் (Home country) மக்கட் தொகை எண்ணி குறைந்து காணப்படும்.

பெயர்தல் ஏற்கனவே விளக்கமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. வற்புறுத்தி இடம் பெயர்தல் போர்கள் (wars), மக்கள் துன்புறுத்தப்படுதல் (Mass persecution), அடிமை வியாபாரம் (Slave Trade), அரசியல் மாற்றங்கள், சமூகநாய மாற்றங்கள் (Violent Social Readjustments) ஆகியவைகளால் நிகழ்கின்றன. 15 முதல் 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆப்பிரிக்க தீவிர அடிமைகள் ஐரோப்பாவில் விநியப் பட்டனர். கடந்த 300 ஆண்டுகளில் 15 முதல் 50 மில்லியன் அடிமைகள் வற்புறுத்தலின் பேரில் இடம் பெயரச் செய்யப்பட்டனர்.

தற்காலத்திலும் நாடுகளுக்கிடையே திகழும் போர்கள் மில்லியன் கணக்கான மக்களின் இடம் பெயர்ச்சிக்குக் காரண மாயின. முதல் உலகப் போர் சுமார் 6 மில்லியன் மக்களையும், இரண்டாம் உலகப் போர் சுமார் 60 மில்லியன் மக்களையும் வற்புறுத்தி இடம்பெயர வைத்தன. 1971 இல் வங்காள நாட்டில் (Bangla Desh) உள்நாட்டு கலவரம் நடந்த போது சுமார் 10 மில்லியன் அகதிகள் இந்தியாவுக்குள் துழைந்தனர். சண்டை முடிந்த பிறகு எவ்வாறு அகதிகளும் வங்காள நாட்டிற்கு திரும்பிச் சென்றனர். போருக்குப் பிறகு அகதிகள் பரிமாற்றம் எனற பெயரில் ஏராளமான மக்கள் இடம் பெயர்ந்தனர். சோவியத் யூனியனுக்கு சுமார் 4 மில்லியன் மக்கள் திரும்பிச் சென்றனர். கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் மேற்கு ஜெர்மனிக்கு திரும்பினர். இது போல் இந்திய பிரிவினையின் போது இந்தியாவும் பாக்கிஸ்தானும் வடசக் கணக்கில் அகதிகளை பரிமாறிக் கொண்டன.

ஐரோப்பாவில் யூதர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டபோது ஆயிரக்கணக்கில் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் அகதிகளாகச் சென்றனர். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் அவர்கள் வடசக் கணக்கில் இஸ்ரேலுக்குத் திரும்பி வந்தனர். தற்காலத்தில் இது போன்ற வற்புறுத்தி இடம் பெயர்தல் மிகவும் குறைந்து விட்டது. அராபிய-இஸ்ரேல் சண்டை யூகோஸ்லாவியாவின் உள்நாட்டு கலவரம் முதலிய குழிநிலைகள் தற்கால வற்புறுத்தி இடம் பெயர்தலுக்கு காரணங்களாக உள்ளன. ஆனால் விரும்பி இடம் பெயர்தல் தற்காலத்தில் அறிகரீத்தன்று. கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கும், நகரங்களுக்கிடையேயும் இது போன்ற இடம் பெயர்ச்சிகள் பெருகி உள்ளன.

மேற்கூறிய காரணங்கள் மட்டுமேயன்றி இடம்பெயர்ச்சி வயத் துள்ளும் இதர புள்ளியில் காரணிகளும் உள்ளன. கா...

தி
ஏ
நா
(R
மு
இ
(C
சு
இ
சு
நா
நா
சி
அ
(P
வா
சி
நா
நா
lat
அ
சு
மீ
நா
மீ
யே
செ
படு
cou

104

இது போலவே ஆல்ப்ஸ் பகுதியில் வாழும் பழங்குடியினர் கோடையில் மலைப் பகுதியை நோக்கியும், குளிர் காலத்தில் சமவெளி பகுதியை நோக்கியும் தங்கள் கால்நடைகளோடு இடம் பெயர்கின்றனர்.

II உள்நாட்டு, பந்நாட்டு இடப்பெயர்ச்சிகள் (Inter state and International migrations)

இவ்வகை இடப் பெயர்ச்சி இடம் பெயரும் இடத்தைப் (place) பொறுத்தது. இடப் பெயர்ச்சி ஒரு நாட்டிற்குள் நடைபெறுகிறதா அல்லது நாடுகளுக்கிடையே நடைபெறுகிறதா என்ற அடிப்படையில் உள்நாட்டு இடப்பெயர்ச்சி பந்நாட்டு இடப் பெயர்ச்சி (Internal and External Migrations) (or National and International Migrations) என இரு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். உள்நாட்டு இடப் பெயர்ச்சியில் கிராமிய-நகர இடப் பெயர்ச்சிகள்; நகரங்களுக்கிடையே காணப்படும் இடப் பெயர்ச்சிகள் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு களுக்கிடையே நிகழும் இடப் பெயர்ச்சிகள் அடங்கும்.

பந்நாட்டு இடப்பெயர்ச்சிகள் பல நாடுகளுக்கிடையே நடைபெறுகின்றன. ஐரோப்பாவிலிருந்து ஏராளமான மக்கள் அமெரிக்காவுக்கும், ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் இடம் பெயர்ந்தது, மற்றும் இங்கிலாந்திலிருந்து ஆஸ்திரேலியா, ஆப்பிரிக்க பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்தது, சீனாவிலிருந்து தென்கிழக்கு ஆசிய பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்ந்தது. ஆகியவை பந்நாட்டு இடப்பெயர்ச்சிக்கு சில உதாரணங்களாகும். ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கில் நீக்ரோக்கள் அடிமைகளாக கொண்டு செல்லப்பட்டு ஐரோப்பிய அடிமைச் சந்தையில் (slave market) விற்கப்பட்டதும் இவ்வகை இடப் பெயர்ச்சியே ஆகும். கல்வி வியாபாரத்தின் பொருட்டு ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் பல நாடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்து கொண்டிருப்பது அறிந்ததே.

III விரும்பி இடம் பெயர்தல் மற்றும் வற்புறுத்தி இடம் பெயர்தல் (Voluntary and Compulsory Migrations)

முன்றாவதாக மக்களிடப் பெயர்ச்சி இடம் பெயரும் மக்களின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. அவை விரும்பி இடம் பெயர்தல் மற்றும் வற்புறுத்தலின் பேரில் இடம் பெயரச் செய்தல் (Voluntary and Compulsory Migrations) என இரு வகைப்படும். விரும்பி இடம்

மாமும். இந்தியா-பாகிஸ்தான் பிரிவின் போதும் இரு நாடுகளும் ஆயிரக்கணக்கில் மக்களை பரிமாறிக் கொண்டன. J. R. m

இடப்பெயர்ச்சி பாகுபாடும் வகைகளும் (Classification and Types of migrations)

மக்களிடப் பெயர்ச்சி பல்வேறு காரணங்களுக்காக நிகழ்கின்றன. சுருங்க கூறின்; இடப்பெயர்ச்சியை மூன்று வழிகளில் பிரிந்து அறியலாம். மக்கள் இடப் பெயர்ச்சி செய்யும் காலத்தை (Length of Time)க் கொண்டு தற்காலிக இடப்பெயர்ச்சி (Temporary migration) நிரந்தர இடப்பெயர்ச்சி (Permanent migration) பருவ கால இடப்பெயர்ச்சி (Seasonal migration) என மூன்று வகையாகப் பிரித்து அறியலாம். அடுத்த படியாக, இடப்பெயர்ச்சி நடைபெறும் இடத்தைக் கொண்டு உள்நாட்டு இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் வெளிநாட்டு இடப்பெயர்ச்சி என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். உள்நாட்டு இடப்பெயர்ச்சி (Inter state migration) என்பது ஒரு நாட்டுக்குள் மாநிலங்களுக்குள் நிகழும் இடப்பெயர்ச்சியாகும். வெளிநாட்டு இடப் பெயர்ச்சி (International migration) என்பது நாடுகளுக்கிடையே நிகழும் இடப்பெயர்ச்சி என்றும் கொள்ளலாம். மூன்றாவதாக, இடப்பெயர்ச்சி செய்யும் மக்களின் எண்ணத்தை (Notion) அடிப்படையாகக் கொண்டு விரும்பி இடம் பெயர்தல் (Voluntary migration) வற்புறுத்துதலின் பேரில் இடம் பெயர்தல் (Compulsory migration) என இருவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

I தற்காலிக, நிரந்தர மற்றும் பருவகால இடப்பெயர்ச்சிகள் (Temporary, Permanent and Seasonal Migrations)

ஒவ்வொரு மனிதனும் தினமும் சிறிது தூரத்திற்காவது இடப்பெயர்ச்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. அலுவலகம், தொழிலகம் முதலியவற்றில் பணி புரிபவர்கள் காலையில் வீட்டை விட்டு செல்பவர்கள் மாலைவந்தான் திரும்புகிறார்கள். கல்வி நிறுவனங்களுக்கு செல்பவர்களும் இதே முறையில் இடப்பெயர்ச்சி செய்கிறார்கள். இது போன்று குறிப்பிட்ட ஒரு குறிகிய காலத்திற்கு மட்டும் இடப்பெயர்ச்சி செய்து திரும்புகிற செயலை தற்காலிக இடப்பெயர்ச்சி என்கிறோம். கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு கல்விக்காக சென்று திரும்புவது, வியாபாரத்தின் பொருட்டு வெளியே சென்று திரும்புவது, சாதாரணமாக கடைக்குச் சென்று திரும்புவது கூட தற்காலிக இடப் பெயர்ச்சியில் அடங்கும்.

உந்து காரணிகளும் (Pull Factors and Push Factors) காணப்படுகின்றன. ஈர்ப்பு காரணிகள் மனிதனை ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் நோக்கி ஈர்த்து இடம் பெயர தூண்டு கின்றன. உந்து காரணிகள், தன்னைக் காத்துக் கொள்ள மனிதனை குறிப்பிட்ட இடத்தை விட்டு வெளியே உந்தித் தள்ளுகிறது. 116

(A) ஈர்ப்புக் காரணிகள் (Pull Factors)

(a) காலநிலை

சௌகரியமான நல்ல காலநிலை மக்களை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை நோக்கி ஈர்க்கச் செய்கிறது. அயன மண்டல பகுதிகளிலுள்ள உயர்ந்த மலைப் பகுதிகளில் காணப்படும் கோடை வாசஸ்தலங்கள் (Hill Stations) மக்களை கோடையின் கடுமையிலிருந்து காத்துக் கொள்ள ஈர்க்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் உள்ள ஊட்டி, கொடைக்கானல் போன்ற இடங்களும், வடஇந்தியாவில் உள்ள சிம்லா, டார்ஜீலிங் போன்ற இடங்களும் கோடை மாதங்களில் மக்கட்தொகை பெருகியிருப்பதற்கு இதுவே காரணம்.

(b) பொருளாதார காரணிகள்

ஒரிடத்தில் கனிவளங்கள் குவிந்திருப்பதும் மக்கள் ஈர்க்கப்படுவதற்கு ஒரு காரணியாகும். சுரங்க மற்றும் அதனைச் சார்ந்த தொழில் நடவடிக்கைகளுக்காக மக்கள் அங்கு நேரில் ஈர்க்கப்படுவது ஆயல்பு, அமெரிக்காவின் வடகிழக்கு பகுதியிலும் இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதியிலும் மக்களடர்த்தி செறிந்து காணப்படுவதற்கு அப்பகுதிகளிலுள்ள இரும்பு தாது மற்றும் நிலக்கரி வயல்களின் ஈர்ப்புத்தன்மையேயாகும். அநேக ஐரிஸ் மக்கள், பாகிஸ்தானியர் மற்றும் மேற்கு இந்தியர்கள் இங்கிலாந்திற்கு இடப்பெயர்ச்சி செய்ய காரணமாயிருந்தது அவர்களுக்கு இங்கிலாந்து அளித்த பொருளாதார வாய்ப்புகளேயாகும். இதே காரணங்களுக்காக ஏராளமான ஐரோப்பியர்கள் தென் ஆப்பிரிக்காவுக்கு இடம் பெயர்ந்தார்கள். ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்த ஏராளமான பொருளாதார வளங்களுக்காகவே ஆங்கிலேயர்கள் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் அங்கு சென்று குடியேறினார்கள்.

(c) வேலை வாய்ப்புகள்

நகர்ப்புறங்களில் காணப்படும் வேலை வாய்ப்புகள், கல்வி வசதிகள் மற்றும் உயர்ந்த வாழ்க்கை வசதிகள் அவற்றைச்

மனிதன் இயற்கை வளங்களான கனிமங்களை வெட்டி எடுப்பதன் மூலம் ஏற்படுகின்றன விளைவுகளையும் ஆராய்ந்தார். (பூகுளோ (Brunch) மாறுபடும் பெளதிகக் காரணிகளை ஒரு புறமும் சமூக பொருளாதார அரவியல் மற்றும் வரலாற்றுக் காரணிகளை மற்றொரு புறமும் வைத்து இவை எவ்வாறு மனித சமுதாயத்தை பாதிக்கிறது என்பதை விளக்கியுள்ளார். இவர் மக்கள் புவியியலின் அடிப்படை காரணிகளை ஆராய்ந்து மூன்று பிரிவாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

- 1 உற்பத்தி செய்ய இயலாத நில உபயோகம். (உ-ம்) குடியிருப்புகள், சாலைகள் போன்றவை
- 2 உற்பத்தியுடன் கூடிய நில உபயோகம். இதன்படி இயற்கைத் தாவரங்களையும், விலங்குகளையும் மாறுபடுத்தும் காரணிகள். (உ-ம்) பயிரிடுதல், கால்நடைகளை மேய்த்தல் போன்றவை
- 3 சுற்றுப்புறச் சூழலை தாசப்படுத்தும் காரணிகள். (உ-ம்) கனிமங்கள் வெட்டியெடுத்தல், கால்நடை தாவரங்களை அழித்தல் போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

இக்காரணிகளை உலக அளவில் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தார். இவருடைய எண்ணப்படி மனிதனின் செயல்கள், மனிதனுக்கும் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை விளக்குவதே ஆகும்.)

மாமான்னின் தன் "மானுடப் புவியியலின் பிரச்சனை" என்ற புத்தகத்தில் மக்கள் புவியியலின் அடிப்படை நோக்கம், மனித கூட்டங்களுக்கும், சமுதாயத்திற்கும் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை ஆராய்ந்தார். இவர் இயற்கைசூழலை மாற்றியமைக்கும் மனித செயல்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இவர் சுற்றுப்புறச் சூழலின் செல்வாக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இவருடைய எண்ணப்படி இச் செல்வாக்கை ஆராய்தலே மக்கள் புவியியலின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இவர் தன்னுடைய விளக்கத்தை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார்.

- 1 இயற்கை பிரதேசங்களில் மனிதன் வாழ்க்கை முறை பற்றிய விளக்கம்
- 2 மனிதன் வாழ் புவியியலுக்கும் பொருளாதார முறைகளை ஆராய்தல்

3 மக்களின் பரவல், அடர்த்தி, நகர்வு, குடியிருப்புகள் பற்றிய விளக்கம்

4 குடியிருப்பு வகைகளை விளக்குதல்.

2mark

ஹண்ட்ரண்ட் தனது "மாண்ட புலியியலின் கொள்கைகள்" (Principles of Human Geography) என்ற புத்தகத்தில் மக்கட் புலியியலின் கொள்கைகளை இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து கூறியுள்ளார். முதல் பிரிவில் புவி மீது காணப்படும் பௌதிகக் கூறுகளை சிழ்க்கண்ட ஆறு கூறுகளாகப் பிரித்தார்:

- 1 புவி ஒரு கோளம்
- 2 நிலத் தோற்றங்கள்
- 3 நீர்நிலைகள்
- 4 மண் வகைகள் மற்றும் கனிப்பொருள்கள்
- 5 காலநிலைகள்
- 6 தாவரங்களும் விலங்குகளும்

இரண்டாவது பிரிவில் மனிதனுக்கும் இப் பெளதிகக் கூறுகளுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகளையும் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். இத்தொடர்புகள் மனிதனுக்குத் தேவையான உணவு, உடை, இருப்பிடம் போன்ற அடிப்படை தேவைகள், அடிப்படைத் தொழில்கள் மற்றும் உணவு, உடை ஆகியவற்றின் தரத்தை உயர்த்தும் திறமைகள் ஆகியவற்றில் வெளிப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட புலியியல் சூழலில் மனிதன் எந்த அளவிற்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளான் என்பது போன்ற கேள்விகள் மூலம் மனித-புவிகுழல் தொடர்புகளை விரிவாக விளக்கினார். உதாரணமாக மத்திய ஆசியாவில் வாழும் மக்கள் ஏன் விலங்குகளின் தோலாலான உடைகளை அணிகிறார்கள் என்ற கேள்விக்கு அங்கு நிலவம் மிகக் குறைந்த வெப்ப நிலையே என்றும், மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் வெப்பம் அதிகமாக இருப்பதாலேயே அங்குள்ள மக்கள் மிகக் குறைந்த அடைகளை அணிகிறார்கள் என்றும் விளக்கியுள்ளார். மக்கள் காங்கோ பகுதியில் வேட்டையாடிகளாக இருப்பதும், ஸ்டெப்பி பஸ் வெளிகளில் மேய்ப்பவர்களாகவும், ஆசிய பகுதிகளில் நிலையான விவசாயம் செய்பவர்களாக இருப்பதும் தந்திரவியல் தொடர்புக் காரணம் என்றும் ஹண்ட்ரண்ட் கூறியுள்ளார்.

சோரி (Sorry) என்பவருடைய கருத்துப்படி மக்கள் புவியியலின் அடிப்படை நோக்கம் மனிதனை புவியில் வாழும் ஓர் உயிரினமாக ஆராய்தலாகும். மனிதன் வாழ அடிப்படையாக அமையும் காரணிகளையும், இயற்கை அளிக்கின்ற ஊக்கத்தையும் அறிதலாகும்.)

மக்கள் புவியியலின் நோக்கத்தைப் பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவியபோதும் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விளக்கம் மக்களுக்கும் இயற்கை சூழலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை ஆராய்தலாகும். உலகின் பல பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களின் நோற்றம், உடை, நடை, எண்ணங்கள் ஆகியவை மாறுபடுகின்றன. மக்கள் பல வகைப்பட்ட பொருள்களை உணவாக உட்கொள்கின்றனர். இதேபோன்று வீடுகள் கட்டப் பயன்படுத்தும் பொருள்கள் மாறுபடுகின்றன. மேலும் வசிக்கும் இடங்கள் குடிசையிலிருந்து விண்ணைத் தொடும் சுட்டிடங்கள் வரை மாறுபட்டு அமைகின்றன.

மக்களின் வாழ்க்கை முறை ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகின்றது. இவர்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், செயலாற்றும் விதம் மாறுபடுகின்றன. இந்த மாறுபாட்டை ஆராய்தலே மக்கள் புவியியலின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும். இந்த மாறுபாட்டின் பரவல், மாறுபாட்டின் அடிப்படை காரணங்களை ஆராய்தலே அடிப்படை நோக்கமாகும். இந்த மாறுபாடு சில இடங்களில் பெளதிக சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு ஏற்றாற்போன்று மாறுபடுகின்றது. உதாரணமாக மலைப்பாங்கான பகுதிகள், மழை மற்றும் காடுகள் பரவலில் அதிக மாறுபாட்டை புவியின் மீது ஏற்படுத்துகின்றன. மற்றும் சில இடங்களில் இந்த மாறுபாட்டு அடிப்படையாக அமைவது மக்களின் பரவல், அடர்த்தி, கலாசார முன்னேற்றம், மக்களின் செயல் திறன் போன்றவையே. மனிதன் தனக்கு தேவையானவற்றை பெற பல வகையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளை பின்பற்றுகிறான். இந்த நடவடிக்கைகள் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு ஏற்றாற்போன்று மாறுபடுகின்றன. சுற்றுப்புறச் சூழலின் செல்வாக்கு ஐந்து வகைகளில் காணப்படுகின்றன.

2) மனிதனின் முன்னேற்றம் சுற்றுப்புற சூழலில் காணப்படும் இயற்கை வளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாறுகின்றன.

3) சுற்றுப்புறச் சூழலின் காரணமாக தனிப்படுத்தப்படுதல், மலைப்பாங்கான, அடர்ந்த காடுகள் நிறைந்த மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள பிக்மி மக்களுக்கு வேட்டையாடுதலே மிக ஏற்ற வாழ்க்கை முறையாகும்.

மனிதனின் வாழ்க்கை முறைகள் பெரும்பாலும் சுற்றுப்புறச் சூழலால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக வண்டல் மண் நிறைந்த சமவெளிப்பகுதி விவசாயம் செய்ய மிக ஏற்றதாகும். அதேபோன்று அடர்ந்த காடுகள் நிறைந்த பகுதியில் காணப்படக்கூடிய வாழ்க்கை முறை மரம் வெட்டுதலாகும். சுற்றுப்புறச் சூழலின் காரணிகள் ஒவ்வொன்றும் மனிதன் வாழ்க்கை முறையை பாதிக்கிறது. இக்காரணிகளை மனிதன் தன்னுடைய கலாச்சார வளர்ச்சியின் காரணமாக வெற்றி கொண்டு தனக்குத் தேவையானவற்றை இயற்கையிலிருந்து பெறுகிறான். ஆகையால் மக்கள் புவியியலின் அடிப்படை நோக்கம் இயற்கையின் பரவல், வகை இவற்றை ஆராய்ந்து, மனிதனுக்கும், சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை விளக்குவதே ஆகும்.

மக்கள் புவியியலை மனிதன் சுற்றுப்புறச் சூழலின் ஒரு அங்கமாக இருப்பதால் மனிதனின் வாழ்க்கை நியதிகள் சுற்றுப்புறச் சூழலால் தீர்மானிக்கப்பட்டாலும் சுற்றுப்புறச் சூழல் முழுவதும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதில்லை. உலகின் பல இடங்களில் மனிதனுக்கும் சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. இத்தொடர்பு இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகிறது. மக்கள் புவியியல் பெளதிக காரணிகளையும் சமூக காரணிகளையும் இணைக்கிறது. மனிதனின் செயல்முறைகள் புவியின் சுற்றுப்புறச் சூழலை மாறுபடுத்தி கலாசார சுற்றுப்புறச் சூழலை ஏற்படுத்துகின்றன.

தற்பொழுது விஞ்ஞான மற்றும், தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தின் காரணமாக மனிதனை அழிக்கவல்ல அணுகுண்டுகண்டுபிடிப்பின் காரணமாக மனித சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையின் அவசியத்தை விளக்கவல்லது மக்கள் புவியியலே ஆகும். இது மட்டும் அல்லாமல் போக்குவரத்து வசதிகள், தொடர்பு சாதனங்களின் வளர்ச்சியின் காரணமாக மனிதன் உலகில் நடப்பவைகளையும் வெகு விரைவில் அறிந்து கொள்கிறான். இதன் காரணமாக மனிதனுக்கும், உலகிற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு நெருக்கமாகிறது. இதனால் மனித சமுதாயம்

மக்கள்
மும்
நட
ற்ற

ட
பு
ய
ல்
ள்
ற
க

உய்ய

தனிமையில் வாழும் அளவு குறைந்துள்ளது. மக்கள், புவியியலின் தனித்தன்மை இந்த மாறுபடும் தொடர்பினை விளக்குவதே ஆகும்.

கூடந்த இரு நூற்றாண்டு காலங்களில் வாழ்க்கை முறையில் ஏற்பட்ட மாறுபாடுகள் மக்கள் புவியியலின் விளக்கத்தை மிக சிக்கலாக்கியுள்ளன. மனிதன் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா வகையான செயல்களும் நிலையற்றதாகவே உள்ளது. இந்த நிலையற்ற தன்மை பல நிலைகளில் காணப்படுகின்றது. நகரில் வசிக்கும் மனிதன் தினமும் வேலை நிமித்தம் காலை நகரை நோக்கிச் சென்று மாலை வீடு திரும்புதல் தினமும் ஏற்படுகின்றது. இந்த விதமான நகர்வு போக்குவரத்து வசதிகளாலும், புற நகர்ப்பகுதிகள் ஏற்பட்டதன் விளைவாலும் ஆகும்.

இந்த வரும் நூற்றாண்டில் மக்கள் புவியியலின் நோக்கம் பிரதேச மாறுபாட்டை ஆராய்வதிலிருந்து விலகி, மற்ற வகை ஆராய்ச்சிகளில் அதிகம் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. தற்பொழுது மனிதனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கலாசார நிலத்தோற்றங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. காரல்சார் (Carlsaw) என்பவர் மனிதனால் புவியில் ஏற்படும் மாறுபாடுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். மனிதன் அறிவியல் வளர்ச்சி மற்றும் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தின் காரணமாக மனிதன் சுற்றுப்புறச் சூழலை எந்த அளவுக்கு மாற்றுகிறான் என்பதையும் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளையும் ஆராய்ந்தனர்.

தற்பொழுது அறிவியல்முறைகள் (scientific method) பயன்படுத்தப்பட்டு பல கொள்கைகள் ஏற்படுத்த அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கிரிஸ்டாவர் என்பவர் தன்னுடைய ஸ்டூய் இருப்பிடக் கொள்கையான மூலம் நகர குடியிருப்புகளின் பரவலை ஆராய்ந்தார். அமெரிக்க மற்றும் ஸ்வீடன் நாட்டு அறிஞர்கள் மைய இடத்துக் கொள்கையை ஆராய்ந்து பல வகைப்பட்ட விளக்கங்களை அளித்துள்ளார்கள்.

1953ஆம் ஆண்டு ஷிஸ்டம் கொள்கை (System Theory) மக்கள் புவியியலிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. மைய இடத்துக் கொள்கை இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்பட்டதே ஆகும். இது மட்டும் அல்லாமல் மக்கள் நடத்தை சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைகள் மனிதன் செயல்களை பல நிலைகளில் விளக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

இதனால் தற்பொழுது மக்கள் புவியியல் மாறுபடுகின்றது ஒரு சிக்கலான பிரிவாக அமைந்து, மக்களின் செயல்முறைகளை விளக்கவல்ல ஓர் அறிவியலாக உள்ளது.

களாகப் பிரித்துள்ளார். இவை மற்றும்மின்றி, மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட கலாச்சார சூழ்நிலைகளும் மனிதனை, அவன் நடவடிக்கைகளை, அவனது பொருளாதாரத்தை பாதிக்கின்றன. மனிதன் தனித்து வாழ்வதில்லை. ஒரு சமூகமாக வாழ்கிறான். இச்சமூகம் மனித நடத்தையை வெகுவாக பாதிக்கிறது. எனவே மனிதனை பாதிக்கும் சூழலை (i) பெளதிக சூழல் மற்றும் (ii) கலாச்சார சூழல் (Physical Environment and cultural Environment) என இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

பெளதிக சூழல் (Physical Environment)

புவியின் மீது மனிதனைச் சூழ்ந்துள்ள அனைத்து சூழ்நிலைகளும் இயற்கைச் சூழல் அல்லது பெளதிகச் சூழலில் அடங்கும். ஹண்டிஸ்டனின் கூற்றுப்படி, புவியின் மேற்பரப்பில் மனித வாழ்க்கையை 14 வகை இயற்கைச் சூழ்நிலைக் காரணிகள் பாதிக்கின்றன. இச்சூழ்நிலைகளின் பாதிப்பு இல்லாமல் புவியீது மனித வாழ்க்கை இருந்திருக்க முடியாது. இச்சூழ்நிலைகளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே காணப்படும் தொடர்புகளைப் பற்றியும், மனிதனுக்கும் சமூக சூழ்நிலைகளுக்கும் இடையே காணப்படும் தொடர்புகளைப் பற்றியும் காண்போம். ஏனெனில் சமூகச் சூழலும் தனி மனிதனை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றது.

புவிப்பரப்பின் எந்த ஒரு பகுதியும் கீழே கொடுக்கப்பட்ட ஆறு பெரும் இயற்கை சூழல் பாடுபாடுகளுக்குள் அடங்கும்.

- 1 அமைவிடம்
- 2 வானிலையும் கால நிலையும்
- 3 நிலத்தோற்றம் மற்றும் மண்வகை
- 4 இயற்கைத் தாவரங்கள்
- 5 விலங்கினங்கள்
- 6 நீர் நிலைகள்

அம்மவிடம்

புவிப்பரப்பின் எந்த ஒரு பகுதியும் அதன் (a) ஜியோமிதி அமைவு, (b) இயற்கை அமைவிடம், (c) புவியியல் அமைவிடம், (d) நினை நிலத்தின் தன்மை மற்றும் (e) பரப்பு மற்றும் உருவம் ஆகிய தன்மைகளையும் பொறுத்து அமையும்.

வும்
பல
சால்
தே

அங்கு கிடைக்கும் எண்ணெய் வளத்தால் செல்வம் கொழிக்கும் நாடுகளாகத் திகழ்கின்றன. தற்காலத்தில் கருங்கல் வெட்டியெடுக்கும் தொழிலும் மக்களுக்கு நல்ல லாபத்தை அளிக்கிறது.

4 இயற்கைத் தாவரங்கள்

இயற்கைத் தாவரங்களின் வகைகள் மற்றும் அவற்றின் பாவல பெரும்பாலும் ஆங்காங்கே நிலவும் காலநிலைக் கூறுகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. பசுமை மாறாக் காடுகள் அதிக மழை, வெப்பம் காணப்படும் பூமக்தியரேகைப் பகுதிகளிலும், வறண்ட பாலைவனப் பகுதிகளில் முட்டிதர்கள் இங்கு மங்குமாகவும் காணப்படுகின்றன. மேலும் அதிக வெப்பம் உள்ள பகுதிகளில் கடின மரவகைகளும் மிதவெப்ப மண்டலப் பகுதிகளில் மரம் வெட்டும் தொழிலுக்கேற்ற மிருதுவான காடுகளும் வளர்கின்றன. நெல் விளைச்சல் தென் இந்தியாவிலும் கோதுமை விளைச்சல் வடஇந்தியாவிலும் காணப்படுவதற்கு இதுவே காரணம். காங்கோ பகுதியில் கடின வகை மரங்களும் நார்வே, ஸ்வீடன் பகுதிகளில் மிருதுவான மரங்களும் காணப்படுவது இயல்பு.

5 விலங்கினங்கள்

பொதுவாக விலங்கினங்கள் மீன் முதலியன மனித வாழ்க்கைக்கு பெரிதும் உதவியாக இருக்கின்றன. கடற்கரைப் பகுதிகளில் மீன் பிடித்தலையே தொழிலாகக் கொண்டு வாழும் மீனவ குடியிருப்புகளை பார்க்கலாம். மேலும் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் மீன் பிடித்தல் மூலம் ஏராளமான வெளிநாட்டு செலாவணியும் கிடைக்கின்றது. இதுபோல் காடுகளிலும் மலைகளிலும் காணப்படும் விலங்குகளை வேட்டையாடி பிழைக்கும் மக்களையும் காண்கிறோம். உதாரணமாக ஆர்க்டிக் கடலோரப் பகுதிகளில் எஸ்கிமோ மக்கள் வேட்டையாடிகளாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

6 நீர் நிலைகள்

புவி மீது காணப்படும் ஓடைகள், ஆறுகள், ஏரி, குளங்கள் மற்றும் கடற்பகுதிகளும் மனித வாழ்க்கையை வெகுவாக பாதிக்கின்றன. இந்நீர் நிலைகள் முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத்திற்கு ஆதாரமாக மட்டுமல்லாமல் போக்குவரத்திற்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. மக்களை மட்டுமல்லாமல் தொழிற்சாலை

ரவ
மம
பும்
ய
ச
ள.
ம்
ர.
ல்
நி
த
;

நாடுகளில் பெரும் பண்ணைகள் நிறைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றன. வங்காளத்தில் விவசாய நிலங்களில் சிறு சிறு உழுத வயல்கள், நாற்றங்கால்கள், வைக்கோல் குளியல்கள், தானியம் சேமித்து வைக்கும் பெரிய குதிரைகள் (silos) மற்றும் காத்தடை தொழுவம், கருவிகள் வைக்கும் இடம், கிணறுகள் வண்டிகள் முதலியனவும் காணப்படுகின்றன. அடர்த்தி மிகுந்த மக்கள் தொகையும் கிராமங்களை இணைக்கும் பாதைகள், வண்டிப் பாதைகள், மின் இணைப்பு கம்பங்கள் முதலியனவும் காணப்படுகின்றன.

பெயரும் வேளாண்மை பகுதிகளில் இயற்கை சூழல் பெரிதும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு காணப்படுகிறது. அழிக்கப்பட்ட காடுகளும், விவசாய நிலங்களும், கைவிடப்பட்ட விவசாய வயல் மற்றும் கிராமங்களும் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. சுரங்க தொழில் பகுதிகளில் உள்ள கலாச்சார நிலத்தோற்றங்களில் பெரும்பாலும் பெரிய வெட்டப்பட்ட பள்ளங்கள் தொழிற்சாலைகள், தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் பாதை இணைப்புகள், எண்ணெய் எடுத்துச்செல்லும் பெப்லைன்கள், எண்ணெய் வயல்கள், எண்ணெய் கிணறுகள் முதலியனவும் காணப்படுகின்றன. 11

தொழிற்சாலை நிலத்தோற்றங்கள் (Industrial Landscapes)

11.1 தொழிற்சாலை நிலத்தோற்றங்கள் இயற்கை சூழலிலும் பெரிதும் மாறுபட்டவை. வடகிழக்கு இந்திய பகுதியில் வளர்ந்துள்ள டாடா நகர் பகுதி இதற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. புனை போக்கிகளும், உருக்கு உலைகளும், உருக்கு ஆலைகளும் இரும்பு தாது வெட்டியெடுக்கப்பட்ட பெரும் பள்ளங்களாக இந்த தொழில் நகரம் காட்சியளிக்கிறது. மேலும் ஒரே மாநிலியாகக் கட்டப்பட்ட தொழிலாளர் வீடுகள் சுமார் 13,000க்கும் மேல் காணப்படுகிறது. இந்தநகரத்தில் சுமார் 3 லட்சம் மக்கள் 30 சதுர மைல் பரப்பில் செறிந்து காணப்படுகின்றனர். மேலும் பாதை வசதிகள், சந்தை வசதிகள், மருத்துவமனைகள், விளையாட்டு மைதானங்கள், நாடக மற்றும் சினிமா கொட்டகைகள் யாவும் காணப்படுகின்றன.

இக்கலாச்சார நிலத்தோற்றங்கள் அனைத்தும் மனிதனுக்கும் இயற்கை சூழலுக்கும் இடையே நிலவும் தொடர்பின் மூலம் இயற்கை சூழலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களே யாகும். இக்கலாச்சார சூழ்நிலைகளும் மனிதனை பாதிக்கவும் செய்கின்றன. பெரிய நகரங்களில் ஏற்படும் இடவசதி குறைவும், சுகாதார குறைவும் இதற்கு சான்று.

களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களை கொண்டு சேர்க்கும் நீர் வழிகளாகவும் பயன்படுகின்றன. உதாரணமாக அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வடகிழக்குப் பகுதியில் காணப்படும் பெரிய ஏரிகள் அப்பகுதியில் வளர்ந்துள்ள இரும்பு எஃகு ஆணைகளுக்கு இரும்புத் தாது மற்றும் நிலக்கரியை எடுத்துச் செல்ல மட்டுமல்லாது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை எடுத்துச் செல்லவும் வேகுவாகப் பயன்படுகின்றன. இந்த வகையில் அனைத்து துறைமுக நகரங்களும் இதுபோன்று போக்குவரத்துக்களால் வளர்ந்தவையே ஆகும்.

(B) கலாச்சார சூழ்நிலைகள்
(Cultural Environments)

மனிதர்கள் புவியின் மேற்பரப்பில் பல்வேறு பௌதீக சூழலில் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்கிறார்கள். மனிதன் தனது அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியவற்றைப் பெற இந்த பௌதீக சூழ்நிலைக் கூறுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான். அதன்படி அவனுடைய நடவடிக்கைகள் அல்லது தொழில் முறைகள் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளிலும் வேறுபடுகின்றன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் பலவகை கலாச்சார சூழ்நிலைகள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. மனிதன் இயற்கைச் சூழ்நிலைகளின் தன்மைக்கு ஏற்றவகைகளில் மாற்றியமைக்கும் பணிகளே கலாச்சார சூழ்நிலைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. காடுகளை அழித்தல், செயற்கை நீர்ப்பாசன முறைகள், மேய்த்தல், சுரங்கப் பணி, தொழிற்சாலை, விவசாயம் முதலியன அப்பணிகளுக்கு உதாரணங்களாகும்.

மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து நிலத்தோற்றங்களும் கலாச்சார நிலத் தோற்றங்களாகும். உதாரணமாக அனைத்து குடியிருப்புகளும், எல்லா வகை பாதைகளும் விவசாய நிலங்கள், கிணறுகள், கால்வாய்கள், அணைக்கட்டுகள், தொழிற்சாலைகள், துறைமுகங்கள் முதலிய அனைத்து கலாச்சார நிலத்தோற்றங்களாகும். மேலும் சமுதாய கட்டுப்பாடுகள் கூட மனிதனைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. கண்ணுக்குப் புலப்படாத கலாச்சார சூழ்நிலைகளேயாகும்.

கலாச்சார நிலத் தோற்றங்களின் தோற்றம்

(a) விவசாய நிலத் தோற்றங்கள்

கீழை நாடுகளில் விவசாய நிலத் தோற்றங்கள் பெரும்பாலும் சிறு சிறு பண்ணைகள் நிறைந்ததாகவும், மேற்கத்திய

மிகவும் அறிவாளிகளாகவும், கடின உழைப்பாளிகளாகவும் விளங்குகின்றனர். அயனமண்டல பகுதிகளில் உள்ள பல ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாடுகளில் உயர் வெப்பம் நிலவுவதால் மக்கள் பெரும்பாலும் பொருளாதாரத்தில் பின்னடைந்தே காணப்படுகின்றனர்.

மனித இனங்களின் பௌதிகக் கூறுகளை அனைத்து கால நிலைக் கூறுகளும் நேரிடையாகவே பாதிக்கின்றன. கருமை யான தோலின் நிறம் (skin colour) அதிக வெப்பம் நிலவும் அயன மண்டல பகுதியில் வாழும் மக்களிடையேயும், வெளிநிய தோலின் நிறம் மிதவெப்ப மண்டல மற்றும் உயர் அட்ச ரேகை பகுதி வாழ் மக்களிடையேயும் காணப்படுகின்றன. மேலும் காலநிலைக் கூறுகள் வெவ்வேறு பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் தொழில் முறைகளை மறைமுகமாக பாதிக்கின்றன. விவசாயம், மேய்த்தல் தொழில், மரம் வெட்டும் தொழில் முதலியன காலநிலைக் கூறுகளின் பரவலில் உள்ள வேறுபாடுகளால் வெவ்வேறு பகுதிகளில் கையாளப்படுகின்றன. மித வெப்ப மண்டலக் காடுகளில் மரம் வெட்டும் தொழிலும், துணை அயனமண்டல புல்வெளிகளில் மேய்த்தல் தொழிலும் சிறப்பாக நடைபெறுவதைப் பார்க்கலாம்.

3 நிலத் தோற்றங்கள்

மாறுபட்ட நிலத் தோற்ற பகுதிகளில் வாழும் மக்களின் கலாச்சாரம் வேறுபட்ட நிலைகளில் வளர்ந்து காணப்படுகின்றன. மலைப் பாங்கான பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் பெரும்பாலும் வறுமை நிறைந்தவர்களாகவும், படிப்பறிவு இன்றியும், தன்னிறைவு விவசாயத்தை கடைபிடித்தும், பழங்கால சமூக பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டும் வாழ்கின்றனர். அதற்கு மாறாக நல்ல செழிப்பான சமவெளிப் பகுதிகள் நகர கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட மக்களை உருவாக்குகின்றன. ஆகவே தான் சமவெளிப் பகுதிகளில் மக்கள் நெருக்கம் பகுதியாகவும் மலைப்பாங்கான பகுதிகளில் மக்கள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகவும் காணப்படுகின்றன.

ஒரிடத்தில் காணப்படும் பாறைகளும், கனிம வளங்களும் அப்பகுதியில் வாழும் மக்களின் பொருளாதாரத்திற்கு அடிப்படையாகும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் வடகிழக்குப் பகுதியும், இந்தியாவின் வடகிழக்கு பகுதியும் தொழில் வளர்ச்சியில் சிறந்து விளங்க காரணம் அப்பகுதிகளில் கிடைக்கும் கனிம வளமும், எரிபொருள் வளங்களுமேயாகும். வளைகுடா நாடுகள் பாலைவனப் பகுதிகளாக இருப்பினும்

ல்
7,
க்
க
க
ல
1
7

மனித சமுதாயங்களுக்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் அட்ச தீர்க கோடுகளின் அமைவிடங்களுக்கேற்ப வேறுபடுபவதை அறிந்துகொள்வதையே ஜியோமிதி அமைவு (Geometrical position) என்கிறோம்.

வெவ்வேறு வகை மக்களை உருவாக்குவதில் இயற்கை சூழலமைவு (Natural Situation) முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. உதாரணமாக இங்கிலாந்தின் உட்பகுதி பெரும் கண்ட பகுதியாக அமைந்திருப்பதால் அங்குள்ள மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயிகளாகவும், அரசியலில் (conservatives), எதிர்வினை புரிபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

புவியியல் அமைவிடமும் (Geographical Location) மக்களின் எண்ணங்களை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது. உதாரணமாக இந்தியாவின் தென்கிழக்கு, தென்மேற்குப் பகுதிகளாகிய தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளா பகுதி மக்களைப் போலில்லாமல் உத்திர பிரதேச மக்கள் தனிமை படுத்தப்பட்ட அரசியல் கொள்கைகளுடனேயே காணப்படுகின்றனர்.

இயற்கை சூழலின் மற்றொரு முக்கிய கூறு திணை நிலத்தின் தன்மையாகும். நீண்ட கடற்கரை பகுதியாக உள்ள கேரள மக்களும், பரங்கு குடியியல் நிலப்பரப்பை உடைய உத்திரபிரதேசம், மத்திய பிரதேச மக்களும் வேறுபட்டிருப்பது இதற்கு ஒரு உதாரணமாகும். மேலும் மக்கள் ஊழும் பகுதியின் பரப்பு, மற்றும் உருவம் ஆகியவை அவர்களின் உளவியல் பண்புகளைப் பாதிக்கிறது.

2. வானிலை மற்றும் காலநிலை (Weather and climate)

காலநிலை கூறுகளான வெப்பம், மழைப்பொழிவு, காற்று ஈரப்பதம் முதலியன மனித வாழ்க்கையை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பாதிக்கின்றன. புவிப்பரப்பில் இக்கூறுகளின் பரவல் ஒரே சீராக இருப்பதில்லை. ஆகவே மனிதனுக்கும் காலநிலை கூறுகளுக்குமிடையே நிலவும் தொடர்பு இடத்திற்கிடம் வேறுபடுகிறது. ஒய்ட் மற்றும் ரன்னர் (White and Runner) என்ற புவியியலாளர்கள் வானிலை மற்றும் காலநிலையை மனித சமுதாயத்தை அளக்கும் அளவுகோலாகவே கருதுகின்றனர். வடஅமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஜப்பான் ஆகியவை மிதவெப்ப மண்டல பகுதியில் அமைந்திருப்பதால் மிதமான, இதமான காலநிலை நிலவுகிறது. ஆகவே மக்கள்

2. மனிதனும் சூழலும்

(Man And Environment)

புனிதப்பாப்பின் மீது காணப்படும் மனிதன் உயிரின் பரிணாம வளர்ச்சியின் கடைசி பொருளாகக் கருதப்படுகிறான். ஆகவே அநேக இயற்கை மற்றும் கலாச்சார சூழ்நிலைகளுக்கு கிடையே அவன் வாழ வேண்டியுள்ளது. எனவே மனிதன் இச்சூழ்நிலைகளிடமிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. அவற்றின் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகிறான். மேலும் மனிதன் தன் வாழ்க்கைக்கு தேவையானவற்றை இச்சூழ்நிலைகளிடமிருந்தே பெற வேண்டியுள்ளது. அதனடிப்படையில் அவன் வாழ்க்கை முறையும் அமைகிறது. புவியின் பரப்பில், பெளதிக சூழலின் கூறுகள் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படுவதில்லை. இடத்திற்கிடம் வேறுபடுகின்றன. அதற்கேற்ப மனிதனின் வாழ்க்கை முறையும் இடத்திற்கிடம் வேறுபடுகின்றன. மேலும் மனிதனின் தொழில், வாழ்க்கை வழிமுறைகள் மற்றும் அவன் வேலை செய்யும் திறன் ஆகியவை சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப வேறுபடுகின்றன. உதாரணமாக புவியிடைக் கோட்டுப் பகுதியில் நிலவும் உயர் வெப்பம் மற்றும் அதிக மழைப் பொழிவு அடர்த்தியான மழைக் காடுகளை வளர்த்துவிடுகின்றன. இச்சூழ்நிலை மனிதனை வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல் மற்றும் பெயரும் வேளாண்மை ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட தூண்டுகிறது. அதே சமயம், பருவந் தோறும் மழை மற்றும் வளமான மண் காணப்படும் பருவக் காற்றுப் பிரதேசங்கள் மனிதனை நிலையான, வளமான வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட தூண்டுகின்றன. துணை அயன மண்டலப்பகுதியில் காணப்படும் புல்வெளிகள் மனிதனை மேய்த்தல் தொழிலில் ஈடுபட வைக்கிறது. ஆகவே மனிதன் ஈடுபடும், வேட்டையாடுதல் மேய்த்தல், உணவு சேகரித்தல், வேளாண்மை, சுரங்கத் தொழில், மரம் வெட்டும் தொழில், உற்பத்தித் தொழில், மின் பிடித்தல் வியாபாரம் முதலிய தொழில்கள் யாவும் மனிதனுக்கும் பல்வேறு வகைப்பட்ட இயற்கை சூழலுக்கும் இடையே நிலவும் தொடர்புகளின் விளைவுகளேயாகும்.

ஹண்டிங்டன் (Huntington) என்ற புவியியல் அறிஞர் மனிதனை பாதிக்கக் கூடிய இயற்கைச் சூழ்நிலையை 14 கூறு

Introduction

Determinism is the philosophical proposition that every event, decision and action is causally determined by an unbroken chain of prior occurrences. This does not necessarily mean that humans have no influence on the future and its events (a position more correctly known as Fatalism), but that the level to which humans have influence over their future is itself dependent on present and past. Taken to its logical extreme, Determinism would argue that the initial Big Bang triggered every single action, and possibly mental thought, through a system of cause and effect.

Thus, a Materialist or Physicalist view of the universe almost always involves some degree of Determinism. However, if the minds or souls of conscious beings are considered as separate entities (see the section on [Philosophy of Mind](#)), the position on Determinism becomes more complex. For instance, the immaterial souls may be considered part of a deterministic framework; or they could exert a non-deterministic causal influence on bodies and the world; or they could exert no causal influence, either free or determined.

Another variation arises from the idea of [Deism](#), which holds that the universe has been deterministic since Creation, but ascribes the Creation itself to a metaphysical God or first cause outside of the chain of determinism.

Some hold that if Determinism were true, it would negate human morals and [ethics](#). Some, however, argue that, through an extended period of social development, a confluence of events could have formed to generate the very idea of morals and [ethics](#) in our minds (a sort of chicken and egg situation).

Interpretation of Determinism

Determinism can be interpreted in two main way:

- Incompatibilism is the belief that Free Will and Determinism are logically incompatible categories and therefore mutually exclusive. This could include believing that Determinism is the reality, and therefore Free Will is an illusion (known as Hard

Determinism); or that Free Will is true, and therefore Determinism is not (known as **Libertarianism**); or even that neither Determinism nor Free Will is true (known as **Pessimistic Incompatibilism**).

- **Compatibilism** is the belief that Free Will and Determinism can be compatible ideas, and that it is possible to believe both without being logically inconsistent. By this definition, Free Will is not the ability to choose as an agent independent of prior cause, but as an agent who is not forced to make a certain choice. This leads to the position of **Soft Determinism**, proposed by the American **Pragmatist William James** on the grounds that thorough-going, or **Hard**, Determinism leads either to a bleak pessimism or to a degenerate **subjectivism** in moral judgment

History of Determinism

In Buddhism, there is a theory called **Dependent Origination** (or **Dependent Arising**), which is similar to the Western concept of Determinism. Roughly speaking, it states that phenomena arise together in a mutually interdependent web of cause and effect, and that every phenomenon is conditioned by, and depends on, every other phenomena.

According to the ancient Chinese "*Yi Jing*" (or "*I Ching*", the "*Book of Changes*"), a kind of divine will sets the fundamental rules for the working out of the probabilities on which the universe operates, although human wills are also a factor in the ways in which we can deal with the real world situations we encounter.

In the West, the Ancient Greek atomists **Leucippus** and **Democritus** were the first to anticipate Determinism when they theorized that all processes in the world were due to the mechanical interplay of atoms.

With the advent of Newtonian physics, in the 17th Century, which depicts the physical matter of the universe as operating according to a set of fixed, knowable laws, it began to appear that, once the initial conditions of the universe have been established, then the rest of the history of the universe follows inevitably, (rather like billiard balls moving and striking each other in predictable ways to produce predictable results). Any uncertainty was always a term that

applied to the accuracy of human knowledge about causes and effects, and not to the causes and effects themselves.

Since the beginning of the 20th Century, quantum mechanics has revealed previously concealed aspects of events, and Newtonian physics has been shown to be merely an approximation to the reality of quantum mechanics. At atomic scales, for instance, the paths of objects can only be predicted in a probabilistic way. Some argue that quantum mechanics is still essentially deterministic; some argue that it just has the appearance of being deterministic; some that quantum mechanics negates completely the determinism of classical Newtonian mechanics.

Types of Determinism

- Causal Determinism (or Nomological Determinism) is the belief that future events are necessitated by past and present events combined with the laws of nature. Thus, all events have a cause and effect and the precise combination of events at a particular time results in a particular outcome.
- Logical Determinism is the notion that all propositions (i.e. assertions or declarative sentences), whether about the past, present or future, are either true or false. The question then arises as to how choices can be free, given that what one does in the future is already determined as true or false in the present.
- Environmental Determinism (or Climatic or Geographical Determinism) is the view that the physical environment, rather than social conditions, determines culture.
- Biological Determinism is the idea that all behavior, belief and desire is fixed by our genetic endowment and make-up and cannot be changed.
- Theological Determinism is the belief that there is a God who determines all that humans will do, either by knowing their actions in advance (via some form of omniscience) or by decreeing their actions in advance.
- Emergentism (or Generativism) argues that free will does not exist, although an illusion of Free Will is experienced due to the generation of apparently infinite variations in behavior from the interaction of a finite (and deterministic) set of rules and parameters. Thus the unpredictability of the emerging behavior which we see in daily life actually stems from complex, but entirely deterministic, processes.

Possibilism in Geography

Possibilism is a concept that is most commonly associated with the work of the French geographer Vidal de la Blache. Vidal de la Blache developed this geographical approach as a reaction to a more traditional geographical way of thinking, which is known as environmental determinism. While this latter tradition “regarded all the facets of human activity (from farming practices to political systems) as ultimately determined in character by the natural environmental context”, the former way of thinking about the relationship between people and their surroundings is shaped by the idea that “the natural environment offers possible avenues for human development, the precise one chosen being very much a human decision”. This is not to say that people are completely free to determine their own directions, but rather it assumes that there exists a “ongoing „dialogue“ between natural environments and the human communities they support” („milieux“ and „civilisations“), which, according to Vidal de la Blache, results in a “human world full of different genres de vie („lifestyles“), distinctive to particular people living in particular places”. Thus, Possibilism explains that the environment does not dictate what people would become, but rather that the environment offers the opportunities for people what they choose to be. People adapt to the different conditions the earth has to offer at different places and that is how different living conditions and habits arise. It was the French historian Lucien Febvre who elaborated further on the concept of possibilism, by writing that, when it comes to human behaviour in relation to their environment, “there are no necessities, but everywhere possibilities; and man, as a master of the possibilities, are the judge of their use. Thus, according to Febvre, because of the fact that men have the most influence as a geographical agent on the earth, we should put man in the first place, and no longer the earth, nor the influence of climate, nor the determinant conditions of localities”

What is the Possibilism in Geography? Possibilism is the philosophy introduced by Fabvre, to explain man and environment relationship in a different way of determinism, taking man as an active agent in environment; which asserts that natural environment provides options, the number of which increases as the knowledge and technology of a culture group. According to Fabvre, 'there are no necessities, but everywhere possibilities'. The possibilism saw in the physical environment a series of possibilities for human development, but they argued that the actual ways in which development took place were related to the culture of the people concerned, except perhaps in

religion of extremes like desert, tundra, equatorial and high mountains. The possibilism emphasize that it is impossible to explain the difference in human society and the history of that society with reference to the influence of environment; and they hold that man himself brings his influence to bear on that environment and changes it. According to them, nature is never more than an adviser. In marginal environments of equatorial forests, cold deserted areas and tundra region man's choice may be very extremely restricted; but in areas of the warm and cool temperate zones, man's techniques were highly developed, the possibilities were more numerous. Thus, Bowman asserted while the physical laws to which mankind response are available in their application and degree of effect yet this is also true that all man everywhere are affected to some degree by physical conditions. Inspire of the fact that man has numerous possibilities in a given physical setting; he cannot go against the direction laid by the physical environment. Thus, the possibility approach was criticized by many scholars. G. Taylor, while criticizing possibilism stressed that the task of geography is to study the natural environment and its effect on man, not all problems connected with man or the cultural landscape. Moreover, Possibilism does not encourage the study of geographical and it promotes over anthropocentrism in geography.

Who is the Father of Possibilism? Alfred Hettner, a German Geographer known for his concept of chorology (the study of places and regions) is most widely considered as one of the pioneers of school of thought of Possibilism. However, even earlier than him, a French geographer Paul Vidal de la Blache became the first active advocate of Possibilism. Who gave the concept of Possibilism in Geography? Vidal is credited with introducing geographic possibilism and defined it in the sense that in a given natural environment, humans have a range of potential actions available to them, which they can deploy to overcome the natural limitations placed upon them. What is an example of Possibilism? „Man Has Changed the Environment“ – Examples of Possibilism Man has brought changes to the environment by increasing its capacity to meet his largely increased needs and demands. The most visible and common examples in this regard are; industrial revolution, agricultural advancement, technological revolution. Historical Background Since ancient times, determinism has been important notion defining the manenvironment relationship. The idea was that man is a product of nature or physical• environment moulds the human culture. Most of the early scholars like Aristotle, Eratosthenes, Strabo, and Hippocrates were deterministic in their approach. For Example, Aristotle believed that the worlds climatic

zones – frigid, temperate and torrid; determined habitability of man. In medieval time, France scholar Montesquieu in his work *The Spirit of the Laws* (1748) discusses how climatic conditions govern the degeneration and persistence of cultural traits. This philosophy even dominated the writings of Arab scholars especially Al- Masudi, Ibn Battuta, and Ibn- Khaldun. In the early modern period, Kant vehemently supported determinism. Ritter, one of the founding fathers of Modern geography also had a tilt towards anthropocentric approach and advocated geographical determinism. Ratzel (1844- 1904) also propagated new determinism where he emphasized that man holds a higher position than other organisms; still accepting that determinism is a dominant force in explaining the man-environment relationship. In the second volume of „*Anthropogeographie*“, he analyzes socio-economic activities and culture of man in relation to the physical environment. This concept at the later stage became an inspiration for Vidal de la Blache. Apart from determinism, scientific concepts like deductive approach, Darwin’s theory of evolution, Newtonian cause and effect relationships in the latter half of the nineteenth century and early twentieth century influenced a number of geographers in France. This led to the foundation of the modern school in France (France School of Geographical Thought) which had its roots in the philosophy of possibilism. Vidal de la Blache, Gallois, Brunhes, Demangeon, Emmanuel De Martonne, Blanchard, and all advocated the paradigm of possibilism. This philosophy is in direct contrast to determinism and puts a man in the first place that is a man and no longer the earth or climate influences man’s habitability. Thus, presents man as an active rather than the passive agent.

The Rise of Possibilism The doctrine of possibilism tries to explain the relationship of a human being with the environment in a different way; it puts human at a higher level and regards it as an active agent. It is a principle which claims that environment provides opportunities and man being an economic man chooses from those possibilities. Febvre (1932) in „*A Geographical Introduction to History*“ stated „there are no necessities, but everywhere possibilities; and man, as the master of these possibilities, are the judge of their use“. The roots of possibilism can be traced back to the works of Plato, who is considered the master of deductive reasoning. Though his idea went into gloom for hundreds of years; the contrasting doctrine of determinism continued to grow and flourished. It got support in the writings of French scholar of the eighteenth century – Montesquieu, who is credited with developing a doctrine analogous to modern paradigm of possibilism. He opined that man possesses free will and has the ability to choose from a series of opportunities. Similar thoughts

were also put forward by another eighteenth-century French philosopher, Comte de Buffon. He believed that man was ordered to conquer the earth and even transform it. Their views laid the base for crytopossibilistic hypothesis. In the nineteenth century, George Perkins Marsh and Kirchoff made an attempt to put forward a non-deterministic approach to human geography; they focused on the man himself. It was only in the latter half of the nineteenth century that under the leadership of Vidal De la Blache (1845 – 1918), a possibilistic view of manenvironment developed. The focus of this philosophy was “Nature has set boundaries and has provided possibilities for human settlement, but the way a person responds to these conditions or adjusts it depends on the traditional way of life.” Vidal rejected the concept of material determinism and advocated favourability. He even rejected Durkheim’s opinion of human geography as social morphology rather insisted that man was a partner and not a slave of the environment (Dikshit, 2009). He was critical of Darwinian Ratzelian heritage which proposed environmental determinism and put forth the concept of possibilism. He sought a scheme for understanding the interaction of nature and culture that eschewed both environmental determinism and radical possibilism to seek answers or solution for the dichotomy between the human and the environment. He vehemently rejected the idea that society and nature stood out as adversaries in the human-nature confrontation. For him, the man was part of nature and therefore, its most active collaborator. To resolve this dichotomy he generated the concept of „genre de vie“. „Genre de vie“ (way of life) includes all activities, practices, and techniques that characterize the adaptation of a human group to the milieu – the natural surroundings of their habitat. Vidal pointed out that the same genre de vie had different interpretations for various human groups. Thus, his works gave a sound methodological as well as a philosophical foundation for the doctrine of possibilism. This growth somewhat weakened the hold of Darwinian Determinism within the geographical thinking. In the twentieth century, possibilism got stronghold after the publication of Blache’s article in 1913 where he categorically states that geography as a discipline seeks to measure and role of man in modifying the earth surface. This was further strengthened when his book was published in 1921 (English translation in 1926), though posthumously. He observes that nature gives man materials which have their inherent needs as well as limitations thus leading them to limited uses.

Possibilism was further flourished by acclaimed historian Lucien Febvre (1878-1956).• He puts forward - "Whatever the men do in their own environment, they cannot completely get rid of themselves completely." Febvre emphasized human initiative and motivation against the environment, destroying the environmental deterministic reasoning and as part of the environment of any group, as well as other humans, because they belong to the next group's cultural surroundings or the constraints of the environment are influenced by such thinking. He stated that in the view of possibilists, a homogeneous region does not necessarily result in a homogeneous society. This is because people residing in any area have the choice of possibilities time to time and also in the quantity they want. Bruhnes followed Blache's ideas and took it to next step, he not only transmitted• Blache's philosophy in France but also disseminated it to different parts of the world. In 1910, his monumental work *La Géographie de L'Histoire* was published. His prime focus was on the actualities of exploitation of the earth by man. Commented: "The power that is meant is limited, and it meets in it the bounds of nature that it cannot cross human activity can change within its boundaries and its environment. But it cannot be removed from its environment, it can only modify it, but it can never cross it, and it will always be conditioned by it. "He also stated that - "Nature is not compulsory but the approval." Futility is also associated with the French school of geography; French geographers saw a series of possibilities for human development in the physical environment, but argued that the development in the real development was related to the culture of related people, perhaps in the field of extremes like deserts and tundra. Major thinkers of Geographical Possibilism

Geographical possibilism is a school of thought in cultural geography that says that although the natural environment places certain constraints and limitations on human life, culture is determined independently of nature by human social conditions. Geographical possibilism replaced a long legacy of geographical determinism in geographical thought, which held that the natural environment places an all-encompassing influence on human activity, such that all of human life is dependent on the natural environment, in the characterization of the Earth organism. Paul Vidal de la Blache: Representing one of the central epistemological conflicts within geographical thought, both geographical possibilism and geographical determinism form distinct approaches to the analysis of geographical phenomena. The contention has been developing since the 1920s, when geographical determinism began its decline, and its claims began to be countered more often. Geographical determinism was also frequently interpreted in

terms that were politically racist and facilitated thought on empires and imperialism. This led to the formation of geographic possibilism through the French geographer Paul Vidal de la Blache who proposed that although the environment establishes limits on culture, it does not completely define culture. Geographical determinism by the 1950s had been replaced by geographical possibilism as the dominant school of thought in geography. Talcott Parson: The imagination of societies characterized as organic with functional components proposed by geographical determinism came to pass even in sociological thought with the passing of Talcott Parson's dominant sociological theory of structural-functionalism by the 1970s. These began to be replaced by more critical perspectives on societies, bypassing the hierarchical mode of functioning of the Parsonian model that served to universalize Western modernity at the time. Organic imaginings of culture were also widely seen as gradually reducing humanity to atavism. With the development of knowledge and technology in human societies, geographical possibilism thinks that it would be improbable for contemporary human societies to be completely subservient to the natural environment. Geographical possibilism joins this general trend in social scientific thought by placing human beings as active agents in terms of the natural environment, instead of the passive organism imagined by geographical determinism representing a point in Earth's long evolutionary history. Lucian Febvre: A central belief in geographical possibilism states that with the progress in the knowledge and technology of a cultural group, there is a corresponding increase in the options available by which they can interact with the natural environment. The movement was led by French geographers following Lucian Febvre attempting to provide a model for cultures and their dispositions towards interacting with the natural environment. Hence this movement in geographical thought was named geographical possibilism in terms of the possibilities for human interaction with the natural environment. There are notable thinkers associated with this movement which has branched into many different positions in contemporary times, which we shall discuss later.

Migration

Migration is a form of spatial mobility of the population between one geographical unit and another involving a permanent change of residence. It is most fundamental to the understanding of continuously changing spatial and regional geography of an area. Migration has many consequences, which have been discussed below.

It is an Instrument of cultural diffusion and social integration that yields a more meaningful redistribution of population. Of the three components of population change, Migration holds a prominent role. It may be internal and International.

Difference between mobility and migration?

Mobility is a more general term, which includes all types of movements of people. It may be permanent, semi-permanent and temporary. Temporary Movements are either cyclic or periodic movements. A cyclic movement includes short-duration trips to Place of Work. Whereas, migration is a permanent move.

Types of migration?

It has two categories. These categories are internal and external migration or out-migration.

Internal migrations- When it is across national boundary it is called Inter-national migration. And if, within the national boundary, it is termed as Internal Migration.

Figure-3 Other types of migration

Causes of Migrations

Migration is a very complex phenomenon. The migration of the population in any region is determined, to a large extent by the Perception and behaviour of individuals concerned. Factors controlling migration vary from area to area. But also the significance of the same factor varies from person to person.

The causes of migration can be broadly divided into push and pull factors.

Push factors in the source region compel the people to move out to the other areas. Pull factors attracts people to move into an area.

Push factors

- Lack of employment or seasonal employment.
- Poverty induced migrations.
- Migrations due to climate-related stress or natural calamities.

- Social, political or religious oppression.
- Overcrowding, lack of sanitation and resource crunch.
- Crime induced migrations.
- Post marriage and family network induced migrations.

Pull factors

- [Urbanization](#) and better employment opportunities in cities.
- Better living standards in the destination place.
- Better educational and health opportunities.

The stimuli for migrations may be social, economic, political or demographic.

1. Economic- It is the prime reason for emigration. The unavailability of jobs compels the youths to leave their native place for places having adequate job opportunities. It is prevalent both at the regional and international levels.

2. Overpopulation- Overpopulation can be defined as an excess of population in an area in relation to resources and available technology. Overpopulation is the most important cause of emigration in the developing countries of Asia, Africa, and Latin America.

3. Socio-religious causes- In every period of human history, social factors led to large scale emigration. Some of the examples are, the emigration of Jews from Germany, Muslims from Bosnia and Serbia and Myanmar, Kashmiri Pundits from J&K, etc.

4. Demographic causes- The availability of information through education, cultural contacts, and spatial interaction also increases the chances of population migration. The communities having orthodoxy, conservatism, traditions, and customs are less mobile. On the other hand, communities who are more awakened have more contacts and exposures with the outside world

5. Government policy- The government policy also favorably or adversely affects the pattern of population migration. Developed countries have specific population policies and most of them discourage immigrations.

Consequences of migration

- It has a deep impact on society, economy, and environment at both places of origin and destination.
- The places of origin, as well as the place of destination both, undergo a Qualitative and Quantitative change in their demographic structure.

- In general, People migrate out from the crowded and overpopulated regions to the areas of the scanty population with a strong resource base.
- It leads to the reallocation of human resources to achieve a better balance between human resources and physical resources.
- It may enhance the capacity to exploit its resource potential.
- The out-migration of the educated and technically trained people into an area may improve the literacy rate and quality of life in the region.
- Due to this, the absolute number of the population get transformed
- An increase in density, fertility, mortality, age, sex, literacy, and occupational structure also transforms.
- The immigrants bring with them their language, religion, and cultural values. They also try to preserve their religion, culture, language, and customs.
- When the people having different languages stay together, integration and amalgamation of people may become a serious problem.
- Dietary habits and dressings of people are also substantially influenced. For Example, Indians and Chinese who migrated to the U.K opened the restaurants and hotels. They also serve the dishes of their countries. Hence, dishes like Idli and Biryani are becoming popular among the British.

Thus, we can say that the migrations bring about a wholesome change in all spheres of life.

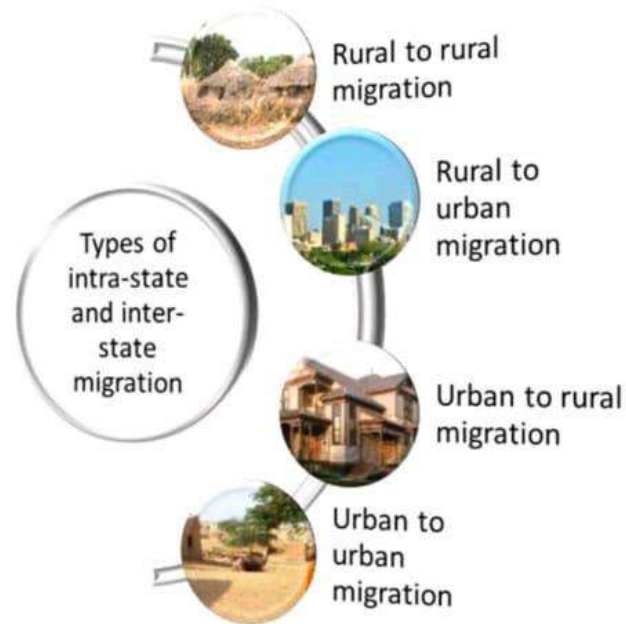

Figure-2 Interstate and Intrastate migration.

International Migrations- In this case, the departure of an individual from a country is termed as *Emigration*, while arrival into a country is known as Immigration; whereas in case of internal migration, the equivalent terms are Out-migrations and In-migrations.

Other types of migrations

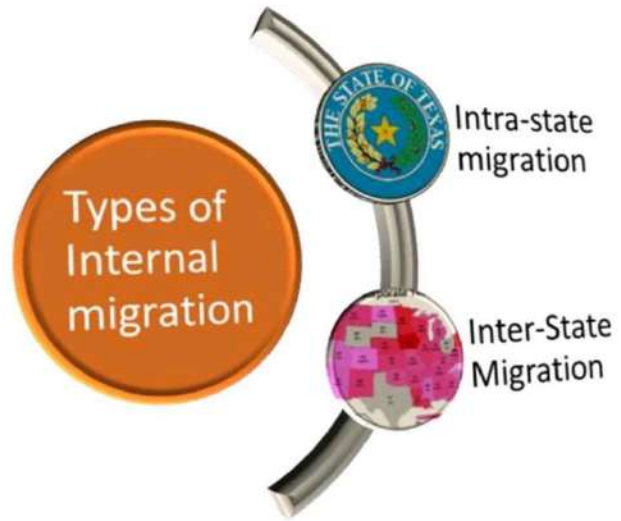

Figure-1. Types of internal migration.

PROBABILISM

Probabilism, in casuistry, a principle of action grounded on the premise that, when one does not know whether an action would be sinful or permissible, he may rely on a “probable opinion” for its permissibility even though a more probable opinion calls it sinful. An opinion is considered probable either if sound, logical arguments can be cited in its favour (intrinsic probability) or if recognized authorities give it support (extrinsic probability).

Formulated in 1577 by Bartolomé de Medina, a Dominican Christian friar of Salamanca, Spain, probabilism was developed by the Jesuits. The Jansenists, who held that in doubtful cases of conscience one should follow the safer view—*i.e.*, against permissibility (tutorism, rigorism)—attacked the benignity of the Jesuit confessors as leading to laxity of morals. Excesses of probabilism were condemned by Pope Alexander VII (1666, 1667) and more forcefully by Pope Innocent XI (1679).

Probabiliorism, which enjoins following the more probable opinion, was predominant in the 18th century before the formulation of equiprobabilism (either of two equally probable opinions may be followed) by the moral theologian Alfonso Maria de’ Liguori, a doctor of the Roman Catholic church.

In a broader context, Carneades, one of the heads of the Platonic Academy (flourished 2nd century BC), was attacked by his fellow Greeks for advocating an intellectual Skepticism that, they argued, rendered man incapable of any action whatsoever. Carneades replied that “probability” (“approvability”) was a practical guide for day-to-day living.